

p. 14

Coco Comín

"Les escoles de dansa són un espai de cohesió social"

p. 13

Les Williams

Humilitat, esforç i diversió al club de natació sarrianenc

p. 6

AV Vallvidrera

75 anys de lluita veïnal

p. 10

Sensellarisme

Dues dècades de l'assassinat de Rosario Endrinal

La Torre Avenir
serà la nova seu de
l'Acadèmia del Cinema Català

TALLER PRÀCTIC

Manteniment del mant en Canitx i Cobberdog

6 de febrer a les 17h
Preu: 25€. Vine i emporta't un kit regal!

c/ Salvador Mundi, 15
08017, Barcelona

933 395 996
696 018 406

LA VETERINÀRIA
de Sarrià

VIDRES I TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAIS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

**Vols fer una festa
i no saps on?**

**Estàs a casa teva!
(netegem nosaltres)**

**Festes
Privades
i Graduacions**

Nota79 • C/Vallirana 79
(Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps)

Tel. 669 893 140

Nota79
ENTREPRENEDORS DE MÚSICA

Orality ODONTOLOGIA I MEDICINA ORAL

COMBINEM INNOVACIÓ I EXPERIÈNCIA PER OFERIR-TE ELS MILLORS RESULTATS

El Dr. Ricucci i el seu equip de professionals et cuidem a tu i la teva salut bucodental amb compromís i un tracte proper, assegurant que cada visita sigui el més agradable possible.
Vine i descobreix una atenció pensada per a tu

EXPERIÈNCIA TRANSPARÈNCIA TECNOLOGIA

Vallirana, 28 08006 BCN

 937 978 493 www.oralita.com
 682 593 348 info@oralita.com

DESCOBREIX EL

NOU ESPAI GASTRONÒMIC

PÀGINA 7 →

QUIN ÉS EL MILLOR TRACTAMENT PER— PERDRE PES?

Clínica ServiDigest és un centre sanitari, pioner a unir els Serveis Mèdics i Quirúrgics de les especialitats d'Aparell Digestiu, Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Cirurgia General, Digestiva i Bariàtrica, amb Unitats especialitzades en les diferents patologies, com la seva Unitat multidisciplinària d'Obesitat, primera unitat acreditada per la Societat Espanyola d'Obesitat (SEEDO), amb l'objectiu d'oferir als pacients un estudi diagnòstic i un tractament mèdic-quirúrgic, integral i personalitzat.

A Clínica ServiDigest fem una valoració mèdica inicial per adaptar el millor tractament a les necessitats del pacient, segons el grau de Sobrepès o Obesitat que presenti i el seu estil de vida, oferint a més el reforç psicològic necessari per corregir els estímuls emocionals que ens porten a menjar equivocadament.

Els nostres professionals especialistes en Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Endoscòpia digestiva, Cirurgia de l'Obesitat (bariàtrica) i Psicologia, apliquen de manera coordinada el millor tractament per perdre pes: dietètic, farmacològic, endoscòpic o quirúrgic.

TRACTAMENTS ENDOSCÒPICS A CLÍNICA SERVIDIGEST

BALÓ INTRAGÀSTRIC ENDOSCÒPIC (BIE)

GASTROPLÀSTIA RESTRICTIVA ENDOSCÒPICA (MÈTODE APOLLO)

TRACTAMENTS QUIRÚRGICS A CLÍNICA SERVIDIGEST

GASTRECTOMIA VERTICAL-SLEEVE GASTRECTOMY

BY-PASS GÀSTRIC

DERIVACIÓ BILIO PANCREÀTICA AMB ENCREUAMENT (SWITCH DUODENAL)

SADI-BY-PASS DUODÈ-ILEAL

Finançament a 24 mesos sense cost
Informa't en el 625 334 334

Clínica ServiDigest

CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC
APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

més informació a www.servidigest.com

Balmes, 334 08006 - BARCELONA

935 450 990 - 934 153 464

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL
Coordinació de continguts
CARME ROCAMORA
redaccio@diarieljardi.cat
Redactors
JESÚS MESTRE CAMPI, ANA RUBIÓ
Correcció
MÒ BERTRAN
Maquetació
LAIA ARISA (eleidisseny.com)
Comercial
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat

© Textos: els autors
© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 11.500 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014
Fotografia de portada
La Torre Avenir, nova seu de
l'Acadèmia del Cinema Català
@Ajuntament de Barcelona

Publicitat: 606 083 371

Administració:
633 076 551 (via WhatsApp)

Avís legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

Editorial

El 2026 ha començat omplint de màgia els carrers de Sarrià - Sant Gervasi amb les cavalcades dels Reis d'Orient, que van ser tot un èxit gràcies a l'empenta del teixit veïnal de Sarrià i Sant Gervasi. Han estat uns dies de descans, per compartir amb les persones estimades, i també de molt de fred, que va il·lusionar per alguns moments els veïns dels barris de muntanya quan van caure uns tímids flocs de neu a començaments de gener. Un fred, però, que ha impactat amb violència sobre les persones sense llar, ara que tot just ha fet 20 anys de l'assassinat de Rosario Endrinal, una dona de Sant Gervasi que vivia en un caixer. Al districte, actualment pernocten al carrer una setantena de persones, segons l'últim recompte d'Arrels, que recollim en aquestes pàgines.

Podreu llegir en aquest número també un ampli ventall cultural. El barri de Galvany, concretament la finca Muñoz Ramonet, serà la nova seu de l'Acadèmia del Cinema Català. També veureu una entrevista a la ballarina i mestra entusiasta Coco Comín, que ha estat reconeguda recentment amb el Premi Carme Mechó, després de 55 anys de direcció de l'escola de dansa al barri de Sarrià. Per altra banda, en el reportatge d'aquest mes parlem amb Les Williams, un equip de dotze dones de mitjana edat del Club Natació Kallípolis que fa natació sincronitzada.

Esperem que gaudiu de la lectura. Ens veiem al febrer! ■

Sumari

4 AGENDA

5 VIST AL TWITTER

6 ACTUALITAT

L'últim Consell Plenari C.ROCAMORA

L'AV de Vallvidrera celebra 75 anys
M.MONJO

Mor Frederic Bou J.MESTRE I J.BIGUES

8 Minut i resultat de Can Raventós
EL JARDÍ

10 El sensellarisme a Sarrià - Sant Gervasi
A.RUBIÓ, M.RODRIGO, C.ROCAMORA

12 Obiols rellotgers es trasllada A.RUBIÓ

13 REPORTATGE

Les Williams A.RUBIÓ

14 ENTREVISTA

Coco Comín A.RUBIÓ

16 CULTURA

Teatre de Sarrià

18 Mariano de Foronda C.ROMANÍ

20 OPINIÓ

TULI MÁRQUEZ, AITOR ROMERO ORTEGA,
GLÒRIA VILALTA

22 CULTURA

La Torre Avenir, nova seu de
l'Acadèmia del Cinema Català EL JARDÍ

Exposició d'Isabel Llorach a la
Fundació Rocamora EL JARDÍ

23 Les Txèques de Sant Gervasi (I)
B.BALANZÓ

24 El relat d'Elsa Corominas
Ressenyes de la Casa Usher

25 LA DRECERA

26 Antoni Gaudí, l'arquitecte naturalista
M.J. TORT

27 L'ocell: la cotxa blava E.CAPDEVILA

29 Arquitectura. La casa Dolors Solà
J.D.OLEZA

29 Remeis i cuina de convent. El mill i la
camamilla FRA V.SERRA

30 SALUT I CURES

Fundació Ushzeimer

DomusVi Bonanova

31 GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

DESPACHOS DE 1 A 4 PERSONAS

Alquiler de despachos Salas de reuniones Oficina virtual

www.bcncentrenegocios.com

Más información:
(+34) 931 810 250
info@bcncentronegocios.com

Dirección:
Benet Mateu 40
08034 Barcelona

Fins al 3 de febrer

GENER

FINS AL 5 DE FEBRER

Exposició 150è aniversari de naixement d'Isabel Llorach. **La burgesia de Barcelona que va enlluernar el món**, amb Javier Baladía. *Fundació Rocamora* c/ de Ballester 12

FINS AL 27 FEBRER

Exposició: **El restaurant de Can Castelló**. A càrrec de Deia Escola d'Art i Disseny *Centre Cívic Can Castelló* c/ Can Castelló, 1 - 7

14 DIMECRES

► 17.15 a 18.15 h
La Petita Proposta: **Relaxació i moviment**. fins a 4 anys. *Centre Cívic Sarrià* c/ d'Eduardo Conde, 22
► 17.30 h
Lletra petita: **El llapis màgic**, amb Joan Bentallé *Biblioteca Collserola* c/ d'Elisa Moragas i Badia, 34
► 18 h
Xerrada: **Estudiant estrelles de neutrons amb intel·ligència artificial**, amb Celsa Pardo. *Centre Cívic Vil·la Urània* c/ Saragossa, 29
► 19 h
Xerrada: **Els catalans del 39 i el país després de la guerra**. **Prendre partit, passar comp-tes**, amb l'historiador Francesc Vilanova Vila-Abadal. *Acadèmia Ciències Mèdiques carrer de Can Caralleu, 1-7*
► 20 h
Jazz: **Giovanni Ghizzani** *Teatre de Sarrià* Major de Sarrià, 117

► 20 h
Jazz: **Giovanni Ghizzani** *Teatre de Sarrià* Major de Sarrià, 117

15 DIJOUS

► 17.30 h
Xerrada: **La gestió dels videojocs a casa: transformant el temps de pantalles**, amb Good Game Generation. *Centre Cívic Vil·la Urània*
► 18 h
Conferència: **Isabel Llorach. Cultura i glamur**, amb el periodista i historiador Rafa Burgos. *Fundació Rocamora*

► 20 h
Dijous Clàssica: **SonTres en concert** *Teatre de Sarrià*

16 DIVENDRES

► 10.30 h
Inauguració de l'exposició: **Vibrant-Oh, de l'Escola Llotja**, amb ESDAPC - Llotja *Centre Cívic Pere Pruna* c/ Ganduxer, 130
► 17 h.
Activitat familiar: **Titelles i ninots de drap**, amb Reparà als municipis. *Centre Cívic Vallvidrera* c/ d'Elisa Moragas i Badia, 34
► 17 h
Diverdivendres. Taller: **Fem ciència, amb Amelia Earhart**, amb Lutravioleta. + 4 anys. *Centre Cívic Vil·la Urània*
► 18 h
Docs del mes: **Estimada flor**, de Paolo Cognetti *Centre Cívic Vil·la Urània*
► 18.30 h
Teatre: **Matem al pare**, amb Vada Retro Teatre i Albert Capell. *Centre Cívic Can Castelló*
► 21 h
Concerts al soterrani: **Naintis + Bobardis** *Centre Cívic Sarrià*
Entrada + consumició: 5€

17 DISSABTE

► 10 h
Itinerari: **Boulevard modernista**, amb Meritxell Carreres, d'Adapta'm BCN *Centre Cívic Pere Pruna*
► 11.30 h
Trobada mítica: **El mite d'Helena de Troia**. *Llibreria Casa Usher* c/ Santaló 79
► 12 a 13 h
152 aniversari dels Fets de Sarrià, amb Associació catalana de Persones Ex Preses Polí-tiques del Franquisme. Visita al Cementiri de Sarrià. Punt de trobada: *Plaça Sarrià*
► 12 h
Espectacle familiar: **Em dic Arpa**, amb Anna Amigó. De 5 i 12 anys. *Centre Cívic Pere Pruna*

► 17.30h
Cinexic: **Zoc i els doctors voladors**. + 3 anys. *Casa Orlandai* c/ Jaume Piquet, 23
Entrada: 3,28 €
► 17.30h
Colorete Colorado, amb Amaru. + 3 anys. *Centre Cívic Sarrià*
Preu: 3,30 € per persona.
► 18 h
Concerts a l'aixopluc: **Fernando Salinas & Mireia Pla: Enlloc com a casa**. *Centre Cívic Vil·la Urània*
► 19 h
Concert: **Jazz a 10 cuerdas**, amb Neter Calafati, guitarra, i Jannick Jacquet, violoncel *Concertante Cultural* c/ Rosari, 50

18 DIUMENGE

► 10 a 14 h
Celebració de Sant Antoni Abat. A les 11.30 h es farà la benedicció dels animals. *Santa Maria de Vallvidrera* *Baixador de Vallvidrera*

19 DILLUNS

► 17.30 h
Xerrada: **El món emocional dels adolescents**, amb Marta Lahuerta. *Centre Cívic Vallvidrera*
► 19 h
Teixint Saviesa: **El desafiament d'educar per a la vida en un món digital**, conversa de Jaume Funes i Pepe Menéndez amb joves estudiants. *Casa Orlandai*

20 DIMARTS

► 17.30 a 19 h
Arquitectura per a infants. **La ciutat que volem**, amb d'Arquiniñ@s *Centre Cívic Can Castelló*
► 18 h
Visita guiada CCCB: **Rodoreda, un bosc** *Centre Cívic Vil·la Urània*
► 19 h
Club de lectura: **Cristina la asombrosa, de Kirstin Valdez Quade**, amb Núria Albesa. *Llibreria Casa Usher*

21 DIMECRES

► 9.30 h
Cibernàrium. **Windows: descobreix el teu ordinador**, amb Barcelona Activa. *Biblioteca Sarrià - J.V. Foix* *Plaça de Sarrià, 1*
► 17.30 h
Tardes de cinema: **Arsenico por compasión**, de Frank Capra, amb Cary Grant. *Espai Bigai* c/ Bigai, 12
► 17.30 h
Contes a la mà, amb Cristian Gómez "el Crispetu". 18 h: Club de lectura infantil, amb Mon Mas *Biblioteca Collserola*
► 18 h
Presentació llibre: **Potser no hi va haver mai primavera**, del periodista Vicenç Lozano. *Fundació Rocamora* c/ Ballester 12
► 18 h
Xerrada: **La trampa del diseg: motivació, expectatives i salut mental des de la neuro-ciència**, amb Simon Serka *Centre Cívic Vil·la Urània*
► 19 h
Club de lectura: **Un cop de llum de Rita Bullwinkel**, amb l'editor Miquel Adam i el traductor Ferran Ràfols. *Llibreria Casa Usher*
► 19 h
Cafès Literaris: **Cignes salvatges, de Jung Chang**, amb Manel Ollé, professor d'Història i Cultura de la Xina de la UPF *Casa Orlandai*
Entrada: 3,28 €
► 20 h
Dimecres jazz i més: **Alan Par-do, Stephane Laidet i David Giorcelli** *Teatre de Sarrià*

22 DIJOUS

► 16.45 h
Activitat familiar: **Éssers de neu**, amb l'Espai Infantil. *Centre Cívic Vallvidrera*
► 17.30 h
Xerrada: **Nuestra Menopau-sia. Una versión no oficial**, amb Anna Freixas *Centre Cívic Sarrià*

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a inter-net, a l'agenda del web diarieljardi.cat

► 18 h
Fem un terrari, amb Andy Lines. Suplement material: 12 € *Centre Cívic Vil·la Urània*
► 19 h
Inauguració de l'exposició: **El biaix de la pintura**, de Monte Ramos. *Fundació Felícia Fuster* c/ Camps i Fabrès, 3-11, baixos 3a
► 19 h
Conta'm una òpera: **Tristan und Isolde**, amb M. J. Anglès *Centre Cívic Pere Pruna*
► 20 h
Dijous Clàssica: **Ilya Maximov, piano** *Teatre de Sarrià*

23 DIVENDRES

► 10.30 h
Xerrada divulgativa: **Consells d'alimentació per a la Gent Gran**, amb Alex Pérez Caballero. *Espai Putxet* carrer Marmellà, 13
► 11 h
Lletra petita. Primeres passes: **Moixaines fins al cel**, amb Martina Escoda. Fins a 3 anys. *Biblioteca Sarrià*
► 17 h
Diverdivendres. Petita pantalla: **Hola, Frida**. + 5 anys. *Centre Cívic Vil·la Urània*
► 18 h
Taller digital: **Fem una pàgina web**, amb l'Espai Digital. *Centre Cívic Vallvidrera*

► 19 h
Música Z: **Zhade**, amb Zhade, veu, i Jordi Sánchez, piano. *Centre Cívic Pere Pruna*
► 19 h
Concert de jazz: **Giovanni Ghizzani New Project** *Centre Cívic L'Elèctric*
► 19.30 h
Itinerari artístic: **Corre'art**. *Casa Orlandai*
Organitza: Comissió de les Festes de Sant Vicenç.
► 19.30 h
Concert: **L'Edat d'or de la viola de gamba a Anglaterra**, amb Sergi Casademunt, Guillelm Gironès i Marc de la Linde. *Espai Putxet*
► 20 h, també dissabte 24 19 h, i diumenge 25, 18 h
Teatre: **COMMED.I.A (o un amor artificial)**. Un espectacle de Commedia dell'Arte de la companyia A La Brava *Teatre de Sarrià*

24 DISSABTE

► 11 h
Matinal infantil: **Taller en famí-lia i vermut comunitari**, amb Arigab. Fins a 6 anys *Casa Orlandai*
► 11 h
Ganxet irlandès, amb Lady Crochet. *Centre Cívic Vil·la Urània*
► 17.30 h
Segon aniversari d'Al-Anon. Reunió isobre còm afecta l'alco-holisme als familiars d'alcohò-lics, amb Al-Anon - Grup Sarrià. *Sant Vicenç de Sarrià* entrada per la Rectoria: carrer Rector Voltà, 5
► 18 h
Concert a l'aixopluc: **Silvestres** *Centre Cívic Vil·la Urània*

25 DIUMENGE

► 10 h
Ecodiumenges: **Un jardí al terrat**, amb Adela Martínez
Punt de trobada: *carrer Manuel de Falla, 34*
Organitza: AV de Sarrià

26 DILLUNS

► 18 h
Visita guiada: **Extraterrestres**,

**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetes
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaid
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

al Cosmocaixa
Centre Cívic Vil·la Urània

27 DIMARTS

► 10 h
Fem el cens dels ocells dels jardins, amb l'Institut Català d'Ornitologia
Centre Cívic Vil·la Urània
► 16.45 h.
Activitat familiar: **Matisos de bosc**, amb l'Espai Infantil.
Centre Cívic Vallvidrera
► 17 h
Taller de Hula Hoop, amb Natàlia Tudela. + 4 anys
Centre Cívic L'Elèctric

28 DIMECRES

► 9.30 h
Cibernàrium. **Google Chrome: comença a navegar per la xarxa**, amb Barcelona Activa.
Biblioteca Sarrià
► 10.30 h
Visita al Museu Municipal Castell (Mmuc), castell de Rubí.
Centre Cívic L'Elèctric
► 11.30 h
La Petita Proposta: **Música**, amb Yamila Castells, mestre Montessori i música.
Centre Cívic Sarrià
► 17 h
Tengo 70 años y el otro día tenía 18, amb Paco Gea, professional de TVE.
Centre Cívic L'Elèctric
► 17.15
La Petita Proposta: **Relaxació i moviment (grans)**, amb Aina de Gispert, ballarina.
Centre Cívic Sarrià
► 17.30 h
Lletra petita: **La girafa Mimi**, amb Nexa Fundació
Biblioteca Collserola
► 18 h
Xerrada: **Cossos celestes, vida extraterrestre... I ovnis!**, amb Toni Prunés.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h
Les veus de la república – Argumenta: **Com naixerem?** Participen: Josep Santaló i Gisela Isabel Fernández Rivas Plata.
Casa Orlandai
► 20 h
Dimecres jazz i més: **Lucas**

Herrera Fernandez
Teatre de Sarrià
Major de Sarrià, 117

29 DIJOUS

► 17.30 h
Taller #EstàsON. **L'energia és vida**, amb Barcelona Activa. De 6 a 8 anys.
Biblioteca Sarrià
► 18 h
Conferència: **Escultores a la Catalunya del segle XX: Una tradició sense relat**, amb la historiadora de l'art Cristina Rodríguez-Samaniego.
Fundació Felícia Fuster
► 18 a 19.30 h
Mitenes de ganxet, amb Lalanalú
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h
Aires poètics: **Greta Sibling i Esteve Plantada**
Casa Orlandai
Entrada: 3,28 €
► 19 h
Música Z. Jazz Session: **Daniil Frida**, amb Frida Rubies, veu i Dani Sánchez, guitarra.
Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h
Dijous clàssica: **Matthieu Idmtal i Maria Canyiguer**. Ecos en contrapunt: J.S. Bach, W.A. Mozart, F. Schubert i G. Kurtág.
Teatre de Sarrià
► 20 h
Concert: **Consort Vilamarí, quintet de flautes de bec**.
Casa del Silenci
c/ Manacor, 1
Entrada general: 10 €
30 DIVENDRES
► 11 h
La recepta del mes del CFA Rius i Taulet. Suplement: 5 €
Centre Cívic Vil·la Urània
► 17 h
Diverdivendres: **Taller de cuina**. + 6 anys
Centre Cívic Vil·la Urània
► 17.30 h.
Taller bibliollavors: **Fes el teu planter**, amb Biblioteca Collserola - Josep Miracle
Centre Cívic L'Elèctric
► 17.30 h
Taller: **Batec col·lectiu**, amb

l'Espai Digital.
Centre Cívic Vallvidrera
► 19.30 h
Concert: **Ismael Arroyo**, clarinet, i **Eduardo Moreno**, piano. Repertori: David Sa- lleras, Jorge Grudman, César Frank, Fazil Say i George Bizet / François Borne
Jardí dels Tarongers
c/ de la Ràbida, 5
Aportació 12€
► 19.30 h
Entorn la guitarra: **Recanço- nem el cançoner popular**, amb Núria Balcells, violí i Rocco Papià, guitarra
Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h
L'imperdible del divendres: **Joy Kusuri**, quintet de jazz.
Casa Orlandai
► 20 h, també dissabte 3, 19 h, i diumenge 1 febrer 18h
Teatre: **Toni Albà - 50 d'anys de D'memocràcia**
Teatre de Sarrià

31 DISSABTE

► 18 h
Concerts a l'aixopluc: **Ars Vul- garis Quartet**
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29
FEBRER
A PARTIR DEL 2 DE FEBRER
Exposició: **75 anys d'AV de Vallvidrera**, a càrrec de l'Asso- ciació de Veïns de Vallvidrera. Inauguració: dimarts 3, 19 h.
Centre Cívic Vallvidrera

2 DILLUNS

► 18 h
Xerrada: **Drets entorn l'em- baràs, part i postpart**, amb Marta Busquets, advocada.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18 h
Cuida el teu cervell, amb Cris- tina Lopez Bermudo, biòloga
Centre Cívic Vil·la Urània

3 DIMARTS

► 17.30 h
Cinefòrum a les biblioteques: **Catfish**, amb Carles Alcoy.
Biblioteca Sarrià

VIST AL TWITTER

A.V.Sarrià
(@AVSarria)

Què bonic celebrar el nou any plegats. Bon any 2026, veïns i veïnes de Sarrià!

ASSÍS
(@CentreAssis)

Amb previsió de l'arribada de dies freds, donar a entitats socials mantes, abrics, gorros i guants és més necessari que mai per als milers de persones a Catalunya en situació de sense llar.

Xarxanet Actualitat
(@xarxanetorg)

4 projectes de comunicació comunitària que has de tenir al radar aquest 2026

@CanodromBCN, @elParlanteBCN, @diarieljardi i #LaRaíz dibuixen un mapa de comunicació comunitària que combina tecnologia, periodisme local i cultura.

diarieljardi.cat

El més vist l'últim mes

1

Cavalcades de Reis a Sarrià - Sant Gervasi

2

Els 10 articles més llegits d'El Jardí

3

Mor el poeta sarrianenc Frederic Bou

BURGER BAR

O.K. SARRIÀ

EST 1987

ARA TAMBÉ AL MIGDIA!!
Obrim tots els dies de la setmana.
de 13:00 a 15:30 i de 19:00 a 0:00

Jaume Piquet, 18
Barcelona 08017 (Sarrià - Sant Gervasi)

@oksarria

L'últim Consell Plenari del 2025: obres i proposicions

© Cristina García Bladé

CARME ROCAMORA

El darrer Consell Plenari de 2025 es va celebrar l'11 de desembre. En el torn de l'informe de la regidora, Maria Eugènia Gay va presentar l'actualització de les dades sobre les restriccions al Parc de Collserola arran de la pesta porcina africana i va fer una actualització de l'estat de les obres.

Les del carrer Balmes avancen segons el previst i mantenen la data de finalització el juny de 2026. Al carrer Muntaner, en el tram afectat per la futura L8 dels FGC, s'ha recuperat temporalment l'amplada de les voreres durant la campanya de Nadal, i els treballs es reprenen al gener. Per informar la ciutadania, la Generalitat obrirà un punt d'atenció a l'Escola Industrial.

Entre els projectes previstos, destaquen els Jardins d'Oriol Martorell, amb obres a partir del juliol de 2026, una durada de 15 mesos i una inversió de 9 milions d'euros.

A la zona de muntanya, s'han dut a terme actuacions de seguretat als talussos, millores de pavimentació a diversos carrers del Rectorat i treballs de manteniment a camins i a la riera de Vallvidrera. També s'instal·laran nous lectors de matrícules als aparcaments del Peu del Funicular, el

Baixador i les Planes, que entraran en funcionament el febrer de 2026, i s'ha adequat la parada del bus 111 a la plaça Pep Ventura per millorar l'espera dels usuaris.

Proposicions

Es va aprovar per unanimitat la proposició presentada per ERC per impulsar una taula institucional i veïnal per abordar de manera coordinada l'afectació urbanística dels habitatges de les Planes. També per unanimitat, la proposició de Junts per posar una placa commemorativa, a la plaça del Consell de la Vila, de l'actuació dels Castellers de Sarrià el passat 12 d'octubre. Així mateix, es van aprovar les proposicions presentades per BComú per tal de convocar durant el primer trimestre de 2026 la Taula de Memòria, per crear un pla de treball els anys que venen, amb els vots favorables d'ERC, PSC i Junts, i els vots en contra de Vox i PP. Per últim, es va aprovar la presentada pel PP, instant a fer pública la freqüència i planificació del servei de neteja viària, i si s'escau revisar i reforçar els recursos destinats a la neteja de carrers, amb els vots favorables de Vox i Junts x BCN, i els vots en contra d'ERC, PSC i BComú. ■

L'Associació de Veïns de Vallvidrera celebra 75 anys amb una exposició

MIREIA MONJO

El 13 de desembre es va celebrar l'aniversari de l'Associació Mont d'Orsà de Veïns de Vallvidrera. A l'acte, que va tenir lloc a el Mercat, hi van assistir una cinquantena de veïns i veïnes. La primera paraula va ser a càrrec de Joan Pujol i Lourdes Calverol. Seguidament, el veïnat va bufar les espelmes dels 75 anys.

Durant la jornada es va dur a terme una explicació sobre l'exposició recordant tota la història del veïnat, com ara el concurs de pessebres del 1980, el referèndum del 2010 o la lluita de la Casa Buenos Aires. A més, es va parlar d'un "espai comú i una vida comuna", com una aposta per millorar el barri i valorar-ne el patrimoni històric.

L'exposició recorre la història de lluites i moviments veïnals de Vallvidrera. Les imatges repassen set dècades de feina col·lectiva, de reivindicacions, activitats i

moments determinants per la història del veïnat. L'obra és un homenatge directe a totes les persones que han mantingut viva l'Associació fins al dia d'avui.

L'exposició mostra també el patrimoni històric i natural del barri, les diverses festes majors que s'han celebrat a Vallvidrera, o els moviments per aconseguir i defensar els diversos serveis, com el transport públic.

Finalment, Montserrat Urpí, Gerard Gual, Simonetta Costanzo i Salvador Ferran, tots havent sigut membres de l'AV, van expressar unes paraules sobre la importància de l'associació de veïns i les millores que ha comportat per al barri. L'exposició es podrà veure fins al 19 de gener al Mercat de Vallvidrera. Després, durant el febrer, al Centre Cívic Vázquez Montalbán. ■

Mor el poeta sarrianenc Frederic Bou

© AC Casa Orlandai

Bou, durant la inauguració de Casa Orlandai

JESÚS MESTRE I JORDI BIGUES

Frederic Bou i Pérez va morir el 12 de gener a 90 anys. En Frederic, el "poeta de Sarrià", era un dels sarrianencs més coneguts i estimats del barri. Fa un parell d'anys va caure a l'escocell del costat de Can Foix, davant del bar Monterrey quan repartia un full informatiu de les sardanes a la plaça Major de Sarrià. Es va trencar el fèmur, cosa que li va dificultar la mobilitat, però no va deixar mai d'anar a la plaça Major amb un caminador. Autor de diferents llibres de poesia i narracions biogràfiques, com ara la Història de Sarrià en vers, era un incansable difusor de la cultura catalana i sarrianenca.

Era fàcil trobar en Frederic pels carrers del barri i sempre tenia un somriure i un tema a punt per comentar. Era un membre indispensable de les tertúlies de la plaça Sarrià. També estava molt vinculat a les entitats del barri, especialment al Centre Excursionista Els Blaus i el Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià. Sempre tenia un poema a punt per a qualsevol esdeveniment que tingués lloc al barri o efemèride de les entitats, amb un to positiu i emotiu. Actiu ecologista, va adoptar una dieta vegetariana estricta fa més de cinquanta anys i també va escriure poemes de suport a la salvaguarda dels béns comuns com ara el Parc del Castell de l'Oreneta i Can Raventós de Sarrià. ■

Macambo: un viatge del Perú al cor de Sarrià – Sant Gervasi

Macambo és l'aposta personal del xef peruà Roberto Sihuay, un cuiner amb una àmplia trajectòria a Europa i altres continents, que ha liderat cuines com Ceviche 103 o ha assessorat projectes com Lima London (estrella Michelin), a més de restaurants a Portugal, Colòmbia i els Estats Units.

La proposta és clara: alta cuina peruana adaptada al paladar català, utilitzant productes propers i familiars per al públic local. El resultat és una cuina innovadora, elegant i profundament arrelada al territori.

El xef ens explica que el nom «Macambo» prové d'un fruit amazònic peruà, parent del cacau. Durant el virregnat era fins i tot més valorat que el fruit que avui dona origen a la xocolata, però la seva extrema delicadesa en dificultava el transport cap a Europa. Aquella dificultat el va relegar a l'oblit, deixant pas al cacau. «Amb el macambo —ens comenta Sihuay— s'elabora la veritable xocolata blanca». Una història que aporta identitat i sentit al projecte.

Una experiència que comença des de la porta

Arribar al carrer Laforja, 83 és trobar-se amb una terrassa encisadora de cinc taules, il·luminada amb calidesa i climatitzada amb calefactores. El portal, cobert de vegetació, ja anticipa el que vindrà a l'interior.

Un passadís llarg, d'un elegant verd amazònic, ens condueix cap a una cuina oberta impecable, on s'observen la cura i la tècnica en cada elaboració. El recorregut continua fins al menjador principal: parets de color sorra que evocuen la costa peruana, un arbre que neix d'un lluernari i dona ombra a tot l'espai, i una atmosfera tranquil·la i sofisticada.

La segona planta ofereix una vista privilegiada cap a un pati interior amb vegetació natural i una sala privada íntima per a 12 persones, perfecta per a celebracions o sopars especials.

Ens rep Eduardo Fernández, cap de sala madrileny, elegant i protocol·lari, amb experiència a Lima London (1 estrella Michelin) i Marcus (2 estrelles Michelin). Ens presenta un Pisco Sour, el còctel peruà per excel·lència. La intensitat d'un pisco aromàtic, juntament amb el punt àcid de la llima i la dolçor de l'almívar de goma, es coronen amb l'escuma de clara d'ou i unes gotes d'amarg d'angostura per convertir-se en el preàmbul ideal del que vindrà.

Un menú de sis temps: el Perú explicat en plats

La cuina peruana és fruit de la trobada entre cultures: la influència espanyola, italiana, africana, xinesa

El xef Roberto Sihuay a la cuina oberta de Macambo.

i japonesa es barreja amb productes únics com les patates natives, els bitxos i les herbes aromàtiques, que donen lloc a salses amb sabors fora del comú. Tot plegat ha portat el Perú a ser reconegut mundialment, amb Central (2023) i Mado (2025) al capdamunt de The World's 50 Best Restaurants. El xef Sihuay desplega un menú de sis temps que recorre aquesta diversitat.

La carta ofereix més plats que prometen futures visites: *uramakis* acevichats, pop a l'oliva, *anticucho* de secret ibèric, arròs amb marisc i més.

Un final que convida a tornar

Aquest recorregut per la Costa, la Serra i la Selva del Perú ens mostra una cuina que avui ocupa un lloc privilegiat al món. Macambo aconsegueix acostar-la al paladar català amb delicadesa i elegància, però mantenint el respecte per les seves arrels. Estem segurs que qui el visiti s'enamorarà dels seus sabors, voldrà repetir i descobrir cada racó de la seva carta.

Ens acomiadem fins a la pròxima edició d'aquesta nova secció gastronòmica, on continuarem explorant restaurants de Sarrià – Sant Gervasi per seguir gaudint —sense sortir del barri— de grans moments al voltant de la taula. ■

Carrer de Laforja, 83, 08021 Barcelona
934 30 54 47
www.restaurantemacambo.es
[@restaurantemacambo](#)

Un any nou, un nou sabor per a Sarrià – Sant Gervasi

Aquest 2026 comença amb il·lusió, projectes renovats i una novetat que ens omple d'entusiasme: l'inauguració d'una nova secció gastronòmica. Cada mes visitarem un restaurant diferent del barri amb un únic objectiu: convidar els nostres veïns a redescobrir Sarrià – Sant Gervasi a través de la seva cuina. Perquè no cal anar gaire lluny per gaudir d'un bon moment; en parella, en família o amb amics. El nostre districte ofereix propostes capaces de sorprendre, emocionar i fer-nos sentir com a casa. En aquesta primera edició volíem començar també amb una proposta nova a Sant Gervasi. Així, arribem a Macambo, restaurant d'alta cuina peruana situat al carrer Laforja, 83, que va obrir les portes al públic el juliol de 2025.

- 1. Ostra de Normandia amb salsa ponzu:** Frescor absoluta del mar suavitzada amb tocs orientals. Una entrada lleugera, elegant i precisa.
- 2. Vieira a la pamesana:** Un gest d'ullet a la cuina italiana. Enfornada amb mantega i pamesà, culminada amb una salsa d'ají groc que en realça el sabor fins a límits inesperats.
- 3. Ceviche al rocoto:** El plat emblema del Perú en una versió suau, en què el rocoto es processa prèviament sense llavors ni venes per mantenir-ne el sabor sense picantor. Corbina fresca i llet de tigre emulsionada amb rocoto, coronada amb xixarró de calamar: imprescindible en qualsevol visita. Un plat que ens porta des dels seus inicis a les velles barques dels pescadors preincaics fins al seu reconeixement per la UNESCO com a patrimoni cultural immaterial de la humanitat.
- 4. Daus de garrí:** Cuinat a baixa temperatura i confitat. La dolçor del puré de moniato i la salsa escabetchada amb ají panca creen un equilibri perfecte. La influència de la cuina espanyola s'hi fa evident.
- 5. Filet de vedella rossa gallega saltat (estil lomo saltado):** La fusió xino-peruana reinterpretada amb un producte local i premium. Marcat a foc viu, sucós per dins, amb tomàquet, ceba i una salsa oriental profunda i aromàtica. Ideal per als amants de la carn.
- 6. Postres: tradició familiar:** La rebosteria ve de les germanes del xef Sihuay, xefs pastisseres.
 - *Picarones* amb mel de figues i gelat de llima: suaus, lleugers i addictius.
 - Pastís de xocolata peruana amb *manjar* i gelat de lúcuma: humit, equilibrat i amb el sabor únic d'aquest fruit peruà.

Can Raventós: minut i resultat de la lluita per preservar la finca històrica de Sarrià

EL JARDÍ

La masia de Can Raventós i el seu jardí històric han passat d'estar amenaçats per blocs de pisos de luxe a obrir una finestra real d'oportunitat per al veïnat. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va anul·lar el pla urbanístic. La promotora va portar aquesta decisió al Tribunal Suprem i el maig del 2025 el recurs no es va admetre i al juny es van arxivar les actuacions. Encara queda pendent de decisió l'admissió d'un altre recurs. Mentrestant, la realitat és que el pla està anul·lat.

En aquest escenari, veïnat, entitats i Ajuntament exploren una via que pot convertir la finca en un espai 100 % públic i, alhora, garantir que l'habitatge protegit que marca la llei es construeixi en altres solars del districte. La clau? Una permuta urbanística total que trasllada l'edificabilitat fora de Can Raventós i a aquests solars, i obre la porta a una autèntica Casa de Cultura Popular a Sarrià.

Un moviment veïnal ampli, sostingut i sense precedents

Al voltant de Can Raventós s'han posat d'acord 34 entitats veïnals, culturals, educatives i cíviques, que representen més de 650 persones organitzades i se sumen a les més de 2.000 que ja van signar el primer manifest. No és només una defensa del darrer jardí històric de Sarrià: és la demanda de concentrar en una única operació, d'una banda, espai verd, patrimoni, cultura i vida comunitària i, de l'altra, habitatge assequible dins del districte.

Per a moltes d'aquestes entitats, Can Raventós és la peça que permetria resoldre déficits que fa anys que s'arrosseguen: manca d'espais dignes per a la cultura popular, necessitat de refugi climàtic en plena emergència, i falta d'equipaments que facin de punt de trobada intergeneracional al nucli antic de Sarrià.

Del pla anul·lat a una finestra d'oportunitat

El 2020 es va aprovar un planejament que mantenia la masia, però permetia construir diversos blocs de pisos al jardí, fet que la Plataforma Defensem Can Raventós i l'Associació Veïnal de Sarrià van portar als tribunals. Després de gairebé tres anys, el TSJC va anul·lar el pla, el Suprem va rebutjar el recurs de la promotora i ara només resta decidir, a principis de 2026, si s'admet un últim recurs de cassació autonòmic presentat per CORP, la promotora.

Ara com ara, la sentència que anul·la el pla continua sent el marc de referència: deixa sense efecte el pla especial, i com a conseqüència l'Administració va revisar el seu propi acte anul·lant la llicència d'obres, cosa que comporta i reforça la

Cercavila Reivindicativa de Can Raventós

protecció de la finca. A la pràctica, obliga a començar de zero qualsevol operació urbanística i obre un escenari nou: ja no es tracta de retocar un mal pla, sinó de repensar completament el futur de Can Raventós amb criteris d'interès públic.

Què vol dir permuta total en el cas de Can Raventós?

Davant d'aquest nou escenari, la Plataforma, l'Associació de Veïns de Sarrià i una assemblea d'entitats de cultura popular van presentar a l'Ajuntament, i es va fer públic en una roda de premsa el maig de 2025, una proposta detallada i constructiva. L'eix central és la permuta total, que es pot resumir en quatre idees:

- Finca 100 % pública. La masia i tot el jardí passarien a ser de titularitat pública i d'ús col·lectiu. Can Raventós es convertiria en refugi climàtic i en un espai de memòria i vida quotidiana al servei del barri.
- Trasllat de l'edificabilitat fora del jardí. El sostre residencial s'allibera de la finca i es reparteix entre diversos solars del districte (entre els quals, Monestir i Isaac Newton, més una tercera peça clau identificada posteriorment). D'aquesta manera, la promotora manté els seus drets, però els exerceix en emplaçaments sense aquest conflicte social ni patrimonial.
- Casa de Cultura Popular i annex integrat. La masia rehabilitada i un petit annex lleuger adossat a la mitgera de Bonaplata permetrien acollir col·les de cultura popular, formació i activitats comunitàries exigents en espai, responen a una demanda històrica d'un espai col·lectiu al centre del barri. L'annex ocuparia només una franja molt reduïda del

jardí, molt inferior a l'edificació que proposava CORP.

- 30 % d'habitatge protegit al districte. El nou sostre residencial que es construeixi als solars de permuta compliria la reserva d'habitatge assequible dins de Sarrià - Sant Gervasi, perquè el retorn social de l'operació es quedi al mateix territori.

Amb aquest esquema, es conserva el jardí històric, la masia esdevé Casa de Cultura Popular i el districte guanya habitatge assequible, tot respectant els drets urbanístics de la promotora en altres peces del mapa.

Per què la permuta parcial feia curt?

Abans d'arribar a aquesta proposta, es va explorar una permuta parcial: l'Ajuntament comprava la masia i part del jardí, però mantenia un bloc privat de pisos dins la finca i compensava la resta d'edificabilitat amb solars municipals. Sobre el paper podia semblar un punt mitjà, però tenia tres punts febles evidents:

1. Pèrdua de sòl d'equipament públic. Convertir el solar de Monestir, pensat actualment com a equipament, en sòl d'habitatge en compensació per a la promotora feia esfumar 500 m² d'equipaments al barri.
2. Habitatge protegit poc garantit a Sarrià - Sant Gervasi. Les combinacions possibles feien difícil assegurar que el 30 % d'habitatge protegit acabés construït al Districte.
3. Persistència d'un bloc privat al jardí. Acceptar un edifici de pisos de luxe dins d'un jardí catalogat trencava la idea de finca pública unitària i mantenia el nucli del conflicte, la privatització de la finca.

Per això, tant el teixit veïnal com diversos actors polítics van coincidir que calia aprofitar la nova situació judicial per anar més enllà i defensar una permuta total.

Investigació veïnal, avenços institucionals i un possible win-win-win

La viabilitat de la permuta total no ha aparegut del no-res. Ha estat el resultat d'una feina de formiga impulsada des del barri: les entitats van analitzar el patrimoni municipal del districte fins a trobar una peça amb prou capacitat edificatòria per completar el "trencaclosques" conjuntament amb Monestir i Isaac Newton.

A partir d'aquí, l'Ajuntament ha recollit el guant i estudia l'encaix jurídic i urbanístic de l'operació: modificacions necessàries del planejament, equivalències de drets edificatoris i tempos possibles. Encara no hi ha un acord tancat, però la permuta total ha passat de ser una idea sobre la taula a ser la via de treball principal que es trasllada també a la propietat. Si aquesta línia prospera, el balanç potencial és clar: un win-win-win.

- La promotora CORP manté els seus drets urbanístics i pot construir de manera immediata en solars nets de conflicte i amb menys risc de litigi i oposició.
- L'Ajuntament resol un tema enquistat amb una solució comprensible i alineada amb el bé comú, mantenint el sòl públic.
- Sarrià - Sant Gervasi guanya un refugi climàtic 100 % públic, amb espai verd, equipaments culturals i socials; i habitatge assequible dins del seu propi districte.

Un moment clau per fer passes endavant

Sarrià és en un punt decisiu. La permuta total, amb un suport veïnal ampli i cada cop més recorregut tècnic i polític, apunta com la sortida més coherent: preservar íntegrament Can Raventós, reforçar la cultura popular, ampliar el verd urbà i sumar habitatge protegit per a la gent del barri.

Per a la promotora, també és una ocasió per encarar el futur en positiu: exercir els seus drets urbanístics en solars nets de conflicte, amb seguretat jurídica, terminis clars i menys desgast social, evitant un nou pla especial sobre la finca catalogada i nous litigis, tot sense perdre cap dret urbanístic. Assumir la via de la permuta total vol dir passar d'un contenciós llarg i incert a un acord que combina rendibilitat i reconeixement públic.

Per això, la crida és clara: perseverar en la línia de consens, avançar en la permuta total i aprofitar aquest moment únic perquè Can Raventós passi de ser un focus de conflicte a esdevenir un símbol compartit de cultura, verd i habitatge digne al cor de Sarrià. ■

La millor aigua del món torna a Barcelona.

I no només pel seu sabor, guardonat amb els reconeixements internacionals de més prestigi. Aigua de Benassal, rica en bicarbonat i baixa en sodi, és una aigua mineral natural amb importants beneficis per a la salut avalats per la ciència(*), que van molt més enllà de la hidratació diària.

International Taste and Quality Institute Brussels

Superior Taste Award 2010-2021
Crystal Award 2012
Diamond Award 2016

International Quality Institute Bruxelles Monde Selection

Gran Gold Award 2022-2025
Trophy Award 2024

Declarada mineromedicinal l'any 1928, Aigua de Benassal ajuda el teu organisme a eliminar toxines i afavoreix una bona salut renal. Alhora, contribueix a enfortir els ossos i a mantenir-ne la densitat, i ajuda a regular la pressió arterial, protegint la salut cardiovascular.

Avui, Aigua de Benassal torna a Barcelona per cuidar-te. Demana-la a la teva botiga de confiança i redescobreix una de les aigües més reconegudes del món.

I si tens un comerç i vols incorporar-la al teu assortiment, posa't en contacte amb nosaltres a administracion@aguabenassal.com

* Tots aquests beneficis han estat descrits a l'informe liderat per la Dra. Dolores Corella, catedràtica de Medicina Preventiva i Salut Pública de la Universitat de València.

Sarrià - Sant Gervasi, entre el descens del sensellarisme i el record de Rosario Endrinal, vint anys després

ANA RUBIÓ, MIQUEL RODRIGO
I CARME ROCAMORA

Sarrià - Sant Gervasi és l'únic districte de Barcelona on ha baixat el nombre de persones que dormen al carrer. Així ho indica l'últim recompte de la Fundació Arrels, fet la nit del 3 de desembre, que xifra en 68 les persones que dormen al ras al districte, deu menys que en el recompte del 2023. Una dada que contrasta amb l'augment generalitzat del sensellarisme a la ciutat i que, lluny de transmetre optimisme, obre interrogants sobre el desplaçament de les persones sense llar cap a zones més perifèriques o menys visibles.

Aquestes xifres arriben just quan fa vint anys de l'assassinat de Rosario Endrinal, una dona sense llar que va ser assassinada, cremada viva, mentre dormia en un caixer del carrer de Guillem Tell, al barri de Sant Gervasi. Un crim que va sacsejar el districte i que, dues dècades després, continua sent un símbol de la violència estructural que pateixen les persones pobres, especialment les dones.

Amb aquest context, durant el mes de desembre s'han celebrat dos actes de record

a Rosario Endrinal al districte. El primer, de caràcter més reflexiu, el va organitzar el Centre Assís, que va presentar una jornada de debat per analitzar l'aporofòbia —l'odi a les persones pobres— com una de les causes profundes del sensellarisme i de les violències associades. El segon, més popular i reivindicatiu, va ser impulsat per col·lectius juvenils i socials del barri, que any rere any mantenen viva la memòria de la Rosario als carrers, on va ser assassinada.

L'acte d'Assís, celebrat el 15 de desembre, va posar el focus en la persistència d'un sistema que continua expulsant persones cap al carrer enmig d'una crisi d'habitatge cada cop més greu. La directora del centre, Lara Bogni, va recordar que el cas de la Rosario va evidenciar "una visió polaritzada entre el nosaltres i els altres", que encara avui es reproduïx. La taula rodona, moderada pel consultor Carles A. Foguet, va reunir veus expertes, que van coincidir a denunciar la insuficiència dels mecanismes de prevenció i acompanyament del sensellarisme.

Entre elles, Elena Sala, directora de l'àrea

social d'Assís, va destacar la necessitat d'abordar el sensellarisme amb perspectiva de gènere. Segons dades de la fundació, més de la meitat de les dones sense llar ateses han patit situacions d'aporofòbia, exercides tant per agents institucionals com per veïns, joves o altres persones sense sostre. Sala va alertar que, a banda de les violències físiques o sexuals, n'hi ha d'altres de menys visibles —simbòliques, mediàtiques o quotidianes— que condicionen profundament la vida d'aquestes dones.

La doctora en Dret Global i Seguretat Humana Lúcia Pitarch va recordar que l'aporofòbia no es va incorporar com a agreujant al Codi Penal fins al 2021 i que, encara avui, demostrar un delictes d'odi és extremadament complex. Albert Sales, coordinador de l'Àrea de Drets Socials de l'Institut Metròpoli, va ser contundent en afirmar que el sensellarisme és una expressió directa de la crisi estructural d'accés a l'habitatge, i que actualment "generar patiment no resta vots".

Dos dies després, el 17 de desembre, el record de la Rosario va tornar al carrer. Arran, el Sindicat d'Habitatge de Cassoles i l'Assemblea de Joves de Sarrià van convocar un acte que va començar a la Casa Sagnier i va acabar davant del caixer on va ser assassinada. Una pancarta amb el missatge "L'aporofòbia mata" tornava a assenyalar una realitat que, segons els col·lectius, continua plenament vigent.

L'acte va servir per denunciar la feminització de la pobresa i trencar el relat que responsabilitza les persones de la seva situació. Les dones, van recordar, acostumen a recórrer més temps a xarxes de suport informals —sofàs d'amistats, relacions de dependència econòmica o vincles violents— abans d'arribar al carrer, fet que invisibilitza el sensellarisme femení.

La vida de Rosario Endrinal exemplifica aquest recorregut. Abans de quedar-se sense llar, tenia feina, interessos culturals i una vida aparentment estable. Una relació laboral abusiva la va portar al consum de drogues, a la ruptura amb la seva família i, finalment, al carrer. Com més de la meitat de les persones sense llar, va patir agressions, però en el seu cas la violència va acabar sent mortal.

Vint anys després, mentre Sarrià - Sant Gervasi registra un descens puntual de persones dormint al ras, el record de Rosario Endrinal continua interpel·lant el districte. Les dades poden variar, però el debat de fons persisteix: com una societat que expulsa, invisibilitza i deshumanitza pot arribar a permetre que l'odi a la pobresa sigui, encara avui, una forma de violència normalitzada. ■

Brutícia als carrers

ASSOCIACIÓ VEÏNAL SANT GERVASI - LA BONANOVA

No és la principal preocupació entre els ciutadans de Barcelona, incloent-hi els del nostre barri, però és ben cert que la brutícia als carrers és una preocupació que consta destacada en les enquestes des de fa molts anys i, en totes, els excrements dels animals de companyia.

La deixadesa de les persones que no es preocupen de dipositar papers, capses de cigarretes, embolcalls de menjars, deixalles de tots tipus dins dels contenidors (hi ha persones que sembla que els sàpiga greu llençar coses i no encerten el forat del contenidor) fa que l'acumulació de restes repartides per les voreres sigui d'allò més normal, i no ho és; corrent sí, però normal, no.

No serveix que reclamem només més neteja dels espais públics, cosa que s'ha demanat a l'Ajuntament i que aquest està fent; és imprescindible l'autocontrol de cada un de nosaltres. L'aspecte del carrer diu molt dels habitants que el freqüenten.

Des de l'Associació Veïnal de Sant Gervasi- la Bonanova demanem el suport de tots per aconseguir un barri més net, un barri millor. ■

Nou estudi de ioga i benestar
1 classe gratuïta

◆ SANGHA ◆

Carrer de Mantaner 442, 08006 Barcelona

Escriu-nos al +34 662 585 732
i reserva la teva 1a classe gratuïta

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona

93 362 49 10

informacio@residencialaugustapark.com

**Garantia de
seguretat
Covid-19** ✓

Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona

93 254 05 70

reservas@bellesguardpark.com

- Test antigens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

DUPLOCAPITAL

Gestoria financiera e hipotecaria

HIPOTECA 100 % MILLOREM ELS TIPUS D'INTERÈS ESTUDI GRATUÏT I SENSE COMPROMÍS

ÉS EL TEU MOMENT

- Compra la teva primera vivenda
- Compra d'obra nova
- Construeix la casa dels teus somnis
- Canvia la hipoteca de banc
- I molt més...

93 193 97 95

www.duplocapital.com

info@duplocapital.com

Registrado en el Banco de España 2568

DUPLO-CAPITAL GROUP S.L.

BANCO DE ESPAÑA
Eurosistema

Obiols rellotgers es trasllada a Canet de Mar després de 45 anys de servei a Sarrià

© Cristina García Bladé

ANA RUBIÓ JIMÉNEZ

La botiga Obiols Rellotgers, situada al carrer Benet Mateu, 62, ha abaixat la persiana després de 45 anys d'activitat al barri de Sarrià. El taller, fundat l'any 1980 per Joan Obiols, ha estat un punt de referència a Barcelona en l'àmbit de la rellotgeria antiga, primer amb el pare i després amb el fill. Actualment, Roger Obiols és l'únic rellotger especialitzat en aquest nínxol a la ciutat, i enguany ha decidit traslladar el negoci a Canet de Mar per motius personals i professionals.

Segons ha explicat Obiols a El Jardí, la distància entre el seu lloc de residència i la gran càrrega de feina l'han dut a replantejar-se la rutina a favor d'una millor qualitat de vida: "Soc fill de Sarrià, però la vida em va portar cap a Canet i fa uns quants anys que pujo i baixo cada dia. Són molts quilòmetres, la ronda, el trànsit... N'estic cansat". El rellotger s'acomiada del barri amb emoció i convida tota la seva clientela a visitar-lo al nou espai: "Que vinguin al taller! Tothom serà benvingut a prendre alguna cosa".

En Roger Obiols va començar a treballar amb el seu pare als 17 anys, quan la botiga només reparava els rellotges del veïnat. Per aquells temps, les parets estaven plenes de quadres, que van anar desapareixent a mesura que la feina augmentava i aviat es van omplir de rellotges per reparar. Avui, amb 52 anys, rep trucades de clients de tot Catalunya.

Entre l'expansió i el declivi

El mercat de la rellotgeria es troba en un moment paradoxal. D'una banda, els rellotges d'alta gamma van a l'alça, ja que es consideren un símbol de poder entre les classes més altes. De l'altra, els rellotges de "batalla", com els anomena Obiols, els del dia a dia, estan tendint a desaparèixer gairebé del tot. "Pot ser que d'aquí a uns anys anirem a un museu i veurem que la gent portava rellotge, i ens sorprendrem", afegeix.

En canvi, en el cas de la rellotgeria antiga, ni el temps ni la tecnologia representen un obstacle. Són objectes que passen de pares a fills generació

© Cristina García Bladé

rere generació, i per això tenen un fort vincle personal. "No és el que valen econòmicament, sinó que han estat tota la vida a les cases", explica Obiols. Aquest és un àmbit on hi ha, i hi continuarà havent, molta feina.

El llegat dels Obiols

El local ja ha passat a mans d'un nou propietari, però Obiols desconeix quin tipus de negoci s'hi instal·larà. "M'agradaria que no és deshumanitzés el barri, però és difícil", admet. El rellotger lamenta que Sarrià estigui perdent les petites botigues de proximitat i posa en valor haver tingut el privilegi

de conèixer personalment tots els seus clients.

Uns clients que són els fills i els nets dels homes i les dones que van ser clients del seu pare. Malgrat que la majoria ja no viuen a Sarrià, perquè no s'han pogut comprar un pis al barri, tots ells han continuat venint de qualsevol lloc, fidels al negoci familiar. "Hi ha una cosa que em fa molta il·lusió i és quan em diuen, sobretot els joves, que soc el rellotger de tota la vida". El rellotger expressa el seu agraïment pels 45 anys de compromís amb la botiga i desitja mantenir la relació amb "els clients de sempre" i les generacions següents. ■

Gremi de Carnissers, Cansaladers i Xarcuters de Barcelona.

10è Concurs Botifarra d'Ou de Catalunya, 2025:

1r premi botifarra tradicional

2n premi botifarra singular

4t Concurs nacional de "botifarra catalana", 2025:

1r premi

xarcuteria

Tel. 93 200 39 48

WhatsApp. 620 362 420

Balmes 296 | 08006 BCN

ramon@hernandoxarcuter.cat

www.hernandoxarcuter.cat

▶ **VEDELLA Q DE QUALITAT DE L'EMPORDÀ**

▶ **POLLASTRE ECOLÒGIC**

▶ **PORC FRESC DE LA VALL DE GES (Qualiporc)**

▶ **ELABORACIÓ ARTESANA D'EMBOTITS**

▶ **HAMBURGUESES FARCIDES**

▶ **BOTIFARRES FARCIDES**

▶ **PRODUCTES DE PROXIMITAT, km 0**

▶ **PÀRQUING GRATUÏT (Benzinera de Balmes)**

Horari d'atenció de la botiga

Dilluns a divendres de 8.30 a 14 h, i de 17 a 20.30 h

Dissabte de 8.30 a 14 h

HERNANDO XARCUTER

Humilitat, esforç i diversió: així són les Williams del Club Natació Kallípolis

© Silvia Molina

ANA RUBIÓ JIMÉNEZ

Els dissabtes al matí, alguns dormen; d'altres aprofiten per fer les tasques de la llar, hi ha qui surt a córrer o a fer bicicleta, i elles, plogui o faci sol, practiquen natació sincronitzada. Són les Williams, un equip de dotze dones de mitjana edat del Club Natació Kallípolis, que el 2023 van viatjar al Japó per participar en el Campionat Mundial de natació sincronitzada.

De grups com el seu n'hi ha ben pocs: l'equip de les Williams reuneix talents exolímpics i nadadores amateurs en una mateixa formació, una fórmula pionera a les competicions màster -majors de 25 anys- de sincronitzada. Sota la direcció de Bet Fernández, ja fa més de vuit anys que entrenen plegades, una activitat que esdevé, més enllà de l'esport, "un regal" per a totes elles.

Així ho expliquen les seves components, que viuen la sincronitzada amb il·lusió i dedicació. Hi té molt a veure el moment vital en què es troben, diu l'Emma, "una etapa de maduresa en què ja has viscut moltes coses, algunes de ben difícils; recuperar l'emoció de les primeres vegades en aquesta aventura és un veritable regal."

Els orígens

L'equip, amb una mitjana d'edat de cinquanta-cinc anys, neix de la voluntat d'oferir entrenaments de sincronitzada per a tots els períodes vitals. És una aposta de la Bet, que, després de retirar-se de la competició d'alt nivell, va voler apropar aquest esport a tots els públics: "Des de la persona que es vol preparar per als jocs olímpics, els infants que volen aprendre habilitats a l'aigua, fins a la gent multiesport que vol fer una mica de tot".

Amb aquest objectiu, la Bet va contactar amb les amigues més properes, moltes veïnes de Vallvidrera, i els va traslladar

© Silvia Molina

el repte. La Noe, que en aquell moment tenia la parella amb un càncer terminal, ho va veure com una oportunitat per desconnectar una mica i va ser la primera a sumar-s'hi. "Jo soc l'anti *sincro*", afirma, "però vaig dir a la Bet que l'ajudaria a engegar el projecte i ho deixaria quan tot estigués en marxa". Vuit anys després, encara la trobes a la piscina.

Segons l'Emma, el que van començar com una iniciativa amateur, lúdica i festiva, "no et diré un aquagym avançat, perquè ja era molt més, però per fer-nos una idea", s'ha convertit en un projecte sòlid i compromès. Un projecte que va adquirir una dimensió inesperada amb la incorporació de cinc nadadores exolímpiques, cosa que va marcar un punt d'inflexió i va donar lloc a l'equip que coneixem avui dia.

Campionat al Japó

Després d'aconseguir les primeres victòries i proclamar-se campiones de Catalunya, les Williams van viure un nou episodi decisiu el 2023. Una de les seves integrants, la Núria, va ser atropellada per una moto i, en recuperar el coneixement, va expressar que un repte en equip seria un estímul perfecte per recuperar-se més ràpidament. Aquest estímul va arribar en forma de competició, però no una

qualsevol: anirien al Campionat Mundial al Japó.

I dit i fet; "al cap de tres setmanes d'operar-se, la Núria arriba a la piscina amb cadira de rodes, la màquina la posa a l'aigua i ella amb un somriure d'orella a orella ens diu, va, nenes som-hi!", relata la Cata, "i, és clar, tu veus això i dius, calla, i tira milles!", afegeix. Uns mesos després, les Williams arribaven al Japó.

Per a les Williams, guanyar no és la finalitat: l'objectiu és que cada membre doni el millor de si mateixa, partint de nivells d'experiència molt diversos. Com explica la Bet, en el món de la natació sincronitzada la competició sempre ha estat una prioritat, però "quan tens cinquanta anys i ganes d'aprendre, la perspectiva és radicalment diferent".

Per tot plegat, l'equip és una font de motivació: "Quan voldria tirar la tova-llola, penso en les meves companyes i ho torno a intentar", explica la Rebeca. Segons la Sarai, aquesta actitud és el que fa de la sincro "el millor bany d'humilitat

i de perseverança que et puguis trobar, perquè no es tracta de si et surt a la primera o no, sinó que ho intentes mil vegades".

Humilitat i empatia que es reflecteixen tant dins com fora de l'aigua. Les Williams agraeixen que el grup és també un espai on créixer i acompanyar-se: Com diu la Marta, "el sentiment d'equip ens permet compartir les coses que ens passen: una dorm menys, l'altra té fogots, a l'altra li han marxat els fills de casa. Ho posem sobre la taula i aprenem a entomar-ho juntes". Un privilegi que, sense la pràctica esportiva, no seria possible.

Actualment, les Williams es preparen per a una competició a Canàries i una altra a l'Escala, amb un tercer repte a l'horitzó: el campionat mundial de natació que se celebrarà a Budapest el 2027. Hi ha feina a fer i moltes ganes de fer-la. Això sí, els dissabtes a la tarda no les busquis perquè -tal com ens comenta la Montse-, plogui o faci sol, elles estaran "fent la migdiada". ■

© Silvia Molina

COCO COMÍN

“Les escoles de dansa són un espai de creixement personal i de cohesió social”

Preparem l'escena: la Coco encén els focus, movem les cadires i correm les cortines. Assegudes a dalt d'un petit escenari, repassem la trajectòria de Coco Comín al barri de Sarrià. Ballarina, docent, directora, coreògrafa i emprenedora, són moltes les vessants d'aquesta professional escènica. Avui, però, conversem amb la mestra entusiasta que ha fet possible cinquanta-cinc anys d'escola, una trajectòria reconeguda amb el Premi Carme Mechó a l'Excel·lència Pedagògica, i que continua formant i transformant centenars de joves.

ANA RUBÍO JIMÉNEZ

La Coco de 19 anys era una Coco molt tendra que va decidir venir a un barri nou -el Sarrià nou-, que estava per asfaltar, per crear una escola de dansa. Un barri que es va anar omplint de matrimonis joves, que van començar a tenir fills, i amb qui la seva escola ha anat creixent.

De tot Barcelona, com és que va escollir Sarrià?

Buscava un barri allunyat d'on jo estudiava, perquè em feia vergonya explicar als meus mestres que volia muntar una escola. Aleshores encara no tenia ni la majoria d'edat, que als anys setanta s'assolia als 21 anys, i sentia una vergonya tan gran de pensar que tot plegat era un acte de supèrbia, que vaig decidir venir cap aquí.

D'on li prové la inquietud per ensenyar?

La llavor per ensenyar es porta a dins. No saps per què, però tens l'impuls d'ensenyar a altres persones el que saps, encara que sigui poqueta cosa. I jo amb deu anys, ja donava classe.

A les seves amigues?

A la meva cosina, bàsicament, que la tenia maltractada (riu). Després, a la gent del meu grup d'estiu, a les veïnes, a les amigues del col·legi... jo donava classe a tothom que es deixés i cobrava 50 pessetes l'hora.

Sempre va tenir clar que es volia dedicar a la pedagogia en lloc de la interpretació?

Ser ballarina no m'acabava de fer feliç perquè sempre he tingut un

sentit molt crític i molt creatiu que em portava a voler experimentar altres coses. Quan estava a la companyia pensava: necessito fer el mateix que veig a les pel·lícules, i a les pel·lícules no ballen així.

Un neguit que ha pogut satisfer amb la docència.

Sí! I també amb el muntatge d'espectacles, que és una altra cosa que vaig tenir molt clara des de petita. Recordo gaudir molt amb una amiga que tenia una gran casa a Mataró, amb finestres fondes i cortines llargues, que fèiem servir d'escenari.

I de tot això, l'any 1971, en va néixer una escola. Amb quants alumnes va començar?

Amb set. I vam acabar el curs que eren 30. L'any següent 60 i, al cap de tres anys, 300. Va ser un creixement exponencial.

L'alumnat era sarrianenc?

Sí, en un primer moment van ser els veïns que em rodejaven i ara tinc alumnat de tot arreu, fins i tot de fora del país. L'escola va funcionar pel bocaorella i ara em sento amb deute amb totes les persones que m'han confiat primer la seva formació, després la dels seus fills, i ara la dels seus nets.

Quin paper creu que tenen les escoles d'art dins d'un barri? Són necessàries. Són un punt de trobada, però no conflictiu. Un espai per ser millor cada vegada, per pujar graons a l'escala personal. Les escoles de dansa fan feliç la gent: l'alumnat arriba d'una manera i marxa d'una altra.

Diria que són un element de cohesió social?

Sens dubte. Són un nucli aglutinador de persones amb inquietuds

“
Quan
ensenyem
dansa, també
transmetem
història i
cultura

“
Si saps què
vols, no
deixis mai de
perseguir-ho

semblants i amb ganes d'aprendre i descobrir. Quan ensenyem dansa, també ensenyem història i cultura. I això socialment té molt valor.

Quan jo vaig començar, pràcticament era l'única escola a Barcelona de la meua especialitat, el jazz americà, i ara n'hi ha una a cada barri. Tots els infants tenen ocasió de fer dansa si els seus pares tenen ganes d'acompanyar-los.

Què és el més important en l'acompanyament d'un infant que vol començar a ballar?

Primer, observar-lo i escoltar-lo, i veure si és patós o si té qualitat de moviment. Si són patosos, ballant ho deixaran de ser, i si ja de petits són molt virtuoses, potser podran fer carrera en un futur.

Aleshores, l'escola.

Exacte. És molt important que els pares no apuntin l'infant a qualsevol lloc, perquè estan assentant unes bases que poden ser molt erràtiques.

Cal saber el currículum de la direcció, del professorat, quina experiència tenen en escena, quins valors transmeten, com es comporta una companyia...

Si parlem de dansa amateur, perquè és tan important el concepte de companyia?

Una companyia vol dir que tots anem alhora cap a un objectiu comú i que no lluitem entre nosaltres. Per fer això cal humilitat, i a l'escola ensenyem a través de la disciplina a no creure's superior a ningú, encara que tinguis un poder econòmic molt alt.

Creu que els aprenentatges adquirits a l'escola tenen continuïtat en el món professional, fora de l'àmbit escènic?

Sí, en qualsevol professió. Tinc alumnes que han fet uns carrerons importants i ocupen llocs de responsabilitat en la societat catalana, que, quan han de parlar en públic, em diuen: “No saps com de bé em van anar els festivals, perquè ara sé com mirar, com caminar, com col·locar la veu...”.

Diria que els seus alumnes es caracteritzen d'alguna manera per ser del barri o acaben sent d'una manera per ser de l'escola?

Jo els reconec; els reconec perquè tots tenen una alineació corporal i una manera de caminar particular. I ells a mi, gràcies a Déu, també! Els meus primers alumnes són els avis i les àvies que ara estan poblant els carrers de Sarrià

i, malgrat que es vagin fent grans, encara puc reconèixer el seu pas per l'escola.

Al llarg dels 55 anys d'escola, ha creat algun espectacle expressament per al barri?

No. Nosaltres podríem fer qualsevol espectacle que ens demanessin des de l'Ajuntament de Sarrià, però no ha passat mai. Mai m'han vingut a dir si els podria muntar una cavalcada de Reis per Major de Sarrià; ho hagués fet encantada i els meus alumnes també. Però mai.

No?

A vegades he anat a parlar amb el regidor de cultura per oferir coses, però no m'han acceptat cap proposta. Estic una mica frustrada en aquest aspecte, penso que ja no puc fer res més. Si em venen a buscar, jo diré que sí de bon grat.

Aprofitant la seva experiència com a coreògrafa i directora d'espectacles, si Sarrià fos un musical, de què tractaria?

Jo faria, per exemple, la vida de la plaça Artós. La plaça Artós, que és el límit entre el vell Sarrià i el nou Sarrià. Què els passa, als veïns, als establiments de bars que hi ha ara, les botigues... Seria una mica com un musical que es diu In The Heights.

El temps passa i la vida canvia. Quins obstacles o oportunitats detecta avui

dia en els joves que venen al barri per formar-se a l'escola?

D'entrada, no crec que puguin venir pel preu de l'habitatge. L'escola està envoltada de pisos i cap és d'estudiants. Aleshores, els estudiants que freqüenten l'escola, al màxim al que poden accedir és a compartir habitacions a les Corts. Molts han de renunciar a venir a fer la carrera professional a l'escola per la falta d'habitatge.

I els que ho aconsegueixen?

Porten la seva carmanyola i s'hi passen moltíssimes hores. N'hi ha uns quants que combinen la formació amb feines nocturnes. Recentment, hem habilitat una zona perquè puguin escalfar-se el menjar i descansar entre classes, ja que alguns s'hi estan fins que no van a treballar a la nit.

La cara bona és...

Que els musicals donen feina, i molta feina! Se n'estan produint molts i s'està contractant actors de musical fins i tot abans que acabin les carreres.

En aquest context esperançador, creu que Sarrià pot ser clau en la captació de futurs talents?

Podria, però també t'he de dir que la gent del barri no acostuma a dedicar-se professionalment al món de l'espectacle. A les famílies encara els costa aprovar-ho.

Diuen que sí, però a més d'una altra carrera... I això no funciona, perquè no acabes fent ni una cosa ni l'altra.

Un missatge per a tots i totes aquelles que somien amb ser ballarines i actrius professionals?

El 99 % dels alumnes graduats a l'escola, els que arriben a fer postgraus, tots viuen de l'espectacle. Tots ho han aconseguit. Jo als meus estudiants els dic: si saps el que vols, no deixis mai de perseguir-ho, escull el que vulguis i lluita per a això. ■

C. ARIMON 29 - BONANOVA - T. 931 290 480
C. LAFORJA 77 - GALVANY - T. 931 193 646
SARRIÀ-SANT GERVASI

ADESORO

COMPRA-VENDA

TAXACIONS A DOMICILI

HERÈNCIES

CONFIDENCIALITAT
I TRANSPARÈNCIA

INVERSIÓ AMB
CONFIANÇA

COMPREM OR

ELS VOSTRES DINERS
A L'INSTANT

CONSULTEU SENSE
COMPROMÍS

DEMANEU CITA!

VENEM
LINGOTS

COMPREM
PLATA

TEATRE DE SARRIÀ

Un homenatge d'Olga Miracle a Conxita Badia

El 8 de gener Olga Miracle va protagonitzar al Teatre de Sarrià un concert emmarcat en el 50è aniversari de la mort de la soprano Conxita Badia, amb una selecció d'obres de grans mestres de la música i la poesia de la Catalunya modernista i noucentista.

Què representa per a vostè rendir homenatge a Conxita Badia amb aquest recital?

Per a mi aquest homenatge és molt representatiu i important. Les meves dues professores de cant van ser deixebles directes de Conxita Badia. Voldria perpetuar els seus valors, coneixements i gust d'una escola i estil d'interpretació del gènere Lied. D'altra banda, el 2020, en un recital meu a la Cerdanya amb moltes restriccions encara per la pandèmia, vam coincidir casualment amb la filla, el gendre i les netes de Conxita Badia, i vaig sentir espontàniament la necessitat de reivindicar-la.

Com va seleccionar les peces de repertori —com les cançons d'Alió, Morera, Granados i Toldrà— per a aquest programa?

Les cançons d'Alió són en un disc de vinil que tinc des de fa molts anys, cantades per ella i acompanyada pel mestre Pere Vallribera. Són unes cançons exquisides i molt ben fetes. Pel que fa a Enric Morera, he investigat molt darrerament sobre aquest autor i en el concert interpretem algunes cançons força desconegudes i rescatades dels arxius de la Biblioteca de Catalunya i de l'Orfeó català. Granados i Toldrà no hi podien faltar! Granados, el gran mestre de la soprano, i Toldrà, que la venerava i que va esperar que tornés (ella) de l'exili per a l'estrena d'una obra seva.

Quina ha estat la seva experiència col·laborant amb el pianista Jordi Tomàs al llarg d'aquests anys?

En Jordi Tomàs i jo formem un duet de música de cambra molt estable des de fa més de 30 anys. El treball és intens, constant. Des dels anys del Conservatori ja vam coincidir amb l'interès comú de conèixer, estudiar amb profunditat i perpetuar la cançó catalana. Des de llavors, hem fet un bon nombre de recitals d'aquest gènere sobretot a Catalunya, però també a València, França, Bèlgica...

El concert forma part del 50è aniversari de la mort de Conxita Badia: què vol que el públic en tregui després d'escoltar aquest recital?

Sí, s'han fet moltes activitats i concerts al llarg de tot aquest any. La família, nétes i besnetes de Conxita Badia han fet una feina encomiable i de gran generositat, amb la cessió de documents, partitures, enregistraments i fotografies, que han permès conèixer a fons la figura de la històrica soprano catalana.

Com treballa l'expressivitat i el text en el Lied català perquè el públic connecti amb la poesia i l'emoció de les cançons?

El punt cabdal de la interpretació és que s'entengui el text, cada una de les paraules de la cançó. Els altres punts importants són l'estreta unió amb les harmonies del piano i la claredat del timbre vocal, la cerca que sigui sempre natural, de manera que el públic se senti atret i inclòs a una manera de cantar que li arriba com a molt propera. ■

Amor i intel·ligència artificial, un espectacle de la Companyia A la Brava

En un petit poble, l'arribada de la intel·ligència artificial sacseja la vida quotidiana i posa en perill la feina dels criats. Tot això coincideix amb un enrenou de passions i malentesos: enamoraments sobtats, retrobaments inesperats, traïcions familiars, duels apassionats i secrets que surten a la llum. La irrupció de la nova tecnologia arriba enmig d'un clima d'autèntica confusió, i culmina en un sopar final ple de sorpreses i revelacions. Creada a partir d'un procés col·lectiu, Commed.I.A. (o un amor artificial) combina acrobàcia, esgrima i cançons en directe per oferir una mirada crítica —i molt divertida— sobre la societat actual. És un espectacle de Commedia dell'arte de la companyia A La Brava. Es podrà veure al Teatre de Sarrià el 23, 24 i 25 de gener.

Com va néixer la idea de relacionar l'amor amb la intel·ligència artificial i quines preguntes volien obrir amb aquest plantejament?

A l'obra es tracten aquests dos temes, però no van lligats com a tal; tot i això, tots els personatges, com la humanitat, busquen l'amor d'una forma o una altra. D'altra banda, l'argument gira entorn de l'arribada de la intel·ligència artificial; vam creure que podia ser adient relacionar uns personatges tan tradicionals (no desfasats) amb un tema tan contemporani.

L'obra combina comèdia i reflexió filosòfica. Com han treballat aquest equilibri perquè el públic rigui però també en surti amb inquietuds?

De cara a la galeria, la Commedia dell'arte treballa des de la simplicitat. Des d'aquesta mateixa simplicitat s'aborden els grans temes de la humanitat com el poder, l'amor o el pas del temps. Creiem que la complexitat es troba en poder abordar aquests temes d'una manera amena, fresca i irreverent.

Quins reptes interpretatius suposa donar vida a personatges que es mouen entre l'emoció humana i la lògica artificial?

Els personatges de Commedia dell'arte no segueixen una lògica psicologista. El codi es basa en el ritme, la musicalitat, la fisicalitat i la forma. Pel que hem pogut comprovar, a les persones que no han vist mai una Commedia dell'arte, els resulta una experiència molt única i sorprenent, trenca codis del teatre "convencional" i comparteix característiques de l'estil de teatre que es feia a Itàlia el segle XVI. Els personatges no es pregunten per què fan les coses, simplement les fan.

Què esperen que s'endugui el públic del Teatre de Sarrià després de veure l'espectacle?

La satisfacció d'haver passat una estona al teatre on poder gaudir, riure i xal·lar. ■

GENER

ABONA'T A LA NOVA TEMPORADA DEL TEATRE DE SARRIÀ

20% DESCOMPTE per cada entrada al web amb el codi: **ELJARDI20**
o bé ensenyant aquest anunci a les taquilles del teatre

TEATRE
SARRIÀ

www.teatredesarria.cat

L'Estel de Natzaret
dissabte 3, diumenge 4 i
diumenge 11

Olga Miracle
dijous 8

**Concert de Reis:
Arts Simfònica Jove**
dissabte 10

**Giovanni Ghizzani
Trio**
dimecres 14

**Son Tres en
concert**
dijous 15

**Alan Pardo, Stephane Laidet i
David Giorcelli**
dimecres 21

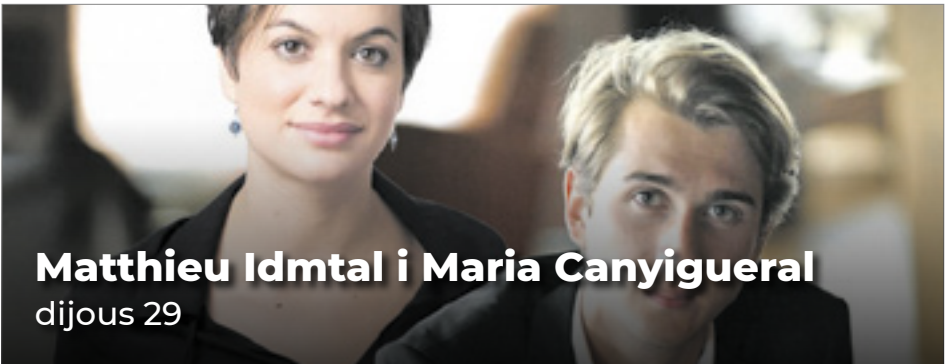
Ilya Maximov - Piano
dijous 22

COMMED.I.A (o un amor artificial)
del divendres 23 al diumenge 25

Lucas Herrera Fernández · Jazz piano trio
dimecres 28

Matthieu Idmtal i Maria Canyiguer
dijous 29

Toni Albà · 50 d'anys de D'memocràcia
del divendres 30 de gener al diumenge 1 de febrer

Aules i tallers de Divulgació de les Arts Escèniques

Grans Compositors de Música Clàssica >> De la Música Africana al Jazz >> Tallers de Teatre
>> Com Escenificar una obra de Teatre >> Tallers de lectura Teatral >> Taller d'Espectura
>> Aules de Ciència i Política >> Corals de la Clàssica al Rock >> Taller d'Instruments i
de Combo >> Parlem d'obres de Teatre en anglès, francès o italià >> Conferències >>
Xerrades >> Presentacions Literàries >> Extraescolars de Dansa i Teatre.

CENTRE
TEATRE
SARRIÀ

www.centredesarria.cat

VEÏNS DEL SARRIÀ DESAPAREGUT

Mariano de Foronda, el marquès dels tramvies i la “forondotèlia”

Retrat de Mariano de Foronda. Autor desconegut. Arxiu del Museu Vasc del Ferrocarril

CARLES ROMANÍ

Mariano de Foronda y González-Bravo (El Escorial, 1873 – Foronda, 1961) –mencionat de vegades com Mariano de Foronda y González-Vallarino, segons l'ús del cognom de la seva mare– semblava predestinat, des del mateix naixement, a dirigir companyies de tramvies. El seu oncle Carlos de Foronda y Valcárcel va ser el primer president de la Compañía General de Tranvías de Barcelona, i un altre parent, Manuel de Foronda y Aguilera, va ser fundador de la Sociedad de Tranvías del Norte de Madrid. Però en la seva incorporació a The Madrid Street Tramway com a cap de personal, a finals dels anys noranta del segle XIX, quan la tracció animal era l'única força motriu, podria haver-hi pesat tant el fet que el director general de l'empresa fos el seu cunyat, Henry Brown, com el grau de tinent de cavalleria, que aportava disciplina militar i coneixements en la gestió de cavalls i mules.

L'any 1902, una nova empenta del cunyat, aleshores conseller delegat de The Barcelona Tramway Company, va dur Foronda a Barcelona, per ocupar en aquesta empresa el càrrec que ja ocupava a Madrid. L'any 1905, quan ja n'era el president, The Barcelona Tramway Company va ser adquirida per Les Tramways de Barcelone, societat participada principalment per accionistes belgues i alemanys. A partir d'aquest moment, Mariano de Foronda es va convertir en l'home fort a Espanya del holding Sofina (accionista, entre altres empreses, de Barcelona Traction, Barcelonesa de Electricidad i Energía Eléctrica de Cataluña) fins que, amb la proclamació de la República, va haver d'abandonar els tramvies de Barcelona. Abans, però, les obligacions al capdavant de l'empresa no li havien impedit exercir com a diputat, representant el Partit Conservador per la circumscripció de Jaén entre 1907 i 1923, ni compatibilitzar-ho amb la direcció de l'Exposició Internacional del 1929.

A Les Tramways de Barcelone, Foronda va dur a terme la modernització tècnica del servei mentre, alhora, aplicava un control ferri sobre el personal i es negava a reconèixer drets col·lectius o a acceptar la mediació sindical. Durant la seva direcció, els conflictes laborals van ser freqüents. Alguns dels enfrontaments més destacats van produir-se els anys 1906, coincidint amb un context d'agitació social generalitzada, i el 1909, durant la Setmana Tràgica, en què l'empresa va quedar inactiva durant una setmana. Fidel a la seva actitud autoritària –no exempta de paternalisme–, va denunciar públicament els fets com un acte de barbàrie i va exigir al govern una repressió exemplar.

L'episodi més significatiu, però, va ser la vaga de tramvies de 1914 –motivada per l'exigència d'augments salarials i pel rebuig als horaris laborals prolongats–,

Fotografia amb què els treballadors de la Secció de Sarrià dels Tramvies de Barcelona van voler “obsequiar” el director Mariano de Foronda, que els havia impedit anar a la vaga de tramvies de l'any 1914. El text diu: “Obsequio de los Empleados de la Sección de Sarriá al Exmo. Sr. D. Mariano de Foronda y González Vallarino Director de Los Tranvías de Barcelona S. A. en recuerdo y como protesta del intento de huelga del personal tranviario. En Marzo de 1914”. Autor desconegut

que va paralitzar la ciutat durant diversos dies. Foronda es va negar rotundament a negociar amb els representants obrers, agafant-se en la intervenció de les autoritats i en la contractació d'esquirols. Un testimoni impagable d'aquest conflicte és la fotografia amb què un grup de treballadors va obsequiar Foronda. La imatge portava una sarcàstica dedicatòria: “Obsequio de los Empleados de la Sección de Sarriá al Exmo. Sr. D. Mariano de Foronda y González Vallarino Director de Los Tranvías de Barcelona S. A. en recuerdo y como protesta del intento de huelga del personal tranviario. En Marzo de 1914”.

Que fos precisament la secció de Sarrià la que preparés aquesta imatge, i no qualsevol altra de les que estaven operatives a Barcelona, podria no ser casual: des de l'any 1908 o 1909, Mariano de Foronda estava empadonat a la –encara– vila independent, on era

propietari de la finca del número 9 del carrer de la Pau (situada on avui hi ha el 13 del carrer de la Duquesa d'Orleans). Els projectes de reforma de l'habitatge, dels anys 1907 i 1908, els va signar –tampoc sembla casual– l'arquitecte Antoni Millàs i Figuerola, que, entre 1909 i 1935, va ser arquitecte de la Compañía Auxiliar de Tranvías y Ferrocarriles Económicos de Barcelona.

L'any 1915, a la torre del carrer de la Pau hi estaven empadonats el matrimoni format per Mariano de Foronda i Maria de las Mercedes Gómez de Uribarri, cinc persones de servei domèstic i una institutriu. Sorprenentment, el padró no esmenta els quatre fills de la parella.

Marquès per herència paterna, Mariano de Foronda tenia la dèria de col·leccionar bitllets de tramvia i ferrocarril, fins al punt que, al nostre país, aquesta afició rep el nom de “forondotèlia”. ■

Ensenyament no reglat

KUMON, EL MÈTODE EDUCATIU NÚM. 1

Matemàtiques • Lectura • English

MATRÍCULA GRATIS

Consulta'n les condicions al centre

KUMON CONNECT

Aprèn avui per crear el demà

Kumon Barcelona - Sant Gervasi-Galvany · 636 038 857

PAPELES & COLECCIONISMO

COMPRO TODO TIPO DE DOCUMENTOS ANTIGUOS Y OBJETOS DE COLECCIÓN

Álbumes y cromos antiguos. Cromos y álbumes de bollería y chicles: Cropan, Panrico, Bimbo, Dunkin, Phoskitos, Matutano, Bollycao. Fútbol: álbumes, cromos, fotos, publicidad, documentos... Cine: folletos, fotos y pósters. Postales en blanco y negro. Calendarios de bolsillo. Todo tipo de fotografía antigua. Cámaras de fotos. Tebeos y comics. Revistas. Juguetes: Madelman, Masters Universo, muñecos de goma y PVC... Discos de vinilo. Botellas, envases y cajas: Cerveza, perfume, refrescos, alimentación. Hojas de afeitar antiguas. Star Wars, Mazinger Z, James Bond. Posters y carteles antiguos. Monedas, billetes y fichas comerciales. Dibujos y originales. Billetes de transporte. Guerra Civil: cartas, postales, objetos, medallas etc. Papel antiguo en general.

Teléfono o Whatsapp / 626 00 39 22

Restaurante Pizzeria Italiana

BellaMa'

Te invitamos a disfrutar la pasión napolitana en cada plato

Donde cada plato refleja tradición, pasión y calidad. En un ambiente cálido y familiar pensado para compartir momentos inolvidables.

C/ Marc Aureli, 27 Barcelona

☎ 600 55 29 13

📱 @bellamabarcelona

Clientes satisfechos, la mejor garantía

EL TEU PATRIMONI EN BONES MANS

- ☑ **Gestió integral de lloguers**
Seguiment, manteniment i rendibilitat assegurada.
- ☑ **Assessorament estratègic**
En compra, venda o diversificació.
- ☑ **Optimització de cartera**
Analitzem, planifiquem i fem créixer el valor del teu patrimoni.

CONSULTORIA GRATUÏTA

699 21 67 48

+20 anys d'Estratègia i Experiència

Carrer Provença 325 · 08037 Barcelona · hola@comfihomes.es

OBITUARI

En record a Gloria de la Nogal

TULI MÁRQUEZ

La veritat és que no sé gaire cosa dels primers temps de la mare com a farmacèutica, la Gloria de la Nogal Núñez, que tenia la botiga al carrer Saragossa, 133, i que va traspassar el passat divendres 7 de novembre. Sé que no ho volia ser i que l'avi la va obligar en aquells temps de disciplina paterna -i també materna-, ja que el país era ple de mares coratge, com ella.

Els meus pares, el Ton i la Glòria, venien de viure la guerra en bàndols diferents: els avis materns van venir de Madrid a Barcelona buscant la seva oportunitat, com també els avis paterns van venir de Vic, expulsats per ser republicans. L'abuelo Heliodoro tenia clar que l'hereva Glòria estudiaria una carrera, però res de fer de biblioteca: farmacèutica, perquè la salut i el guariment eren un negoci pròsper quan la gent encara alternava el metge i el farmacèutic, buscant remeis casolans i l'experiència d'aquells que bellugaven en aquella primera línia del front de malalties que eren les farmàcies.

El país sortia de la postguerra i la mare es va llicenciar. L'avi va trobar la farmàcia del carrer Saragossa, que el meu pare compraria més endavant quan, un cop casats, va vendre una heretat de Vic. Mentre la vida se'ls establia, va arribar la canalla i la mare va fer de la farmàcia un lloc de trobada al barri del Farró -abans de saber que es deia així-. Sabíem que érem al Putxet gràcies a l'escriptora Mercè Rodoreda.

Amb la Transició va anar avall la vella botica amb el jardí i la palmera que la custodiava i se'n va construir una de nova dins l'edifici. El centre de trobada del 133 també es va convertir en un lloc de consol i d'amistat. I també de por i dolor: la mare va patir un total de nou atracaments durant els anys de l'heroïna dels vuitanta.

Sí, aquella condició laboral que va alliberar tantes dones se'ls va girar en contra quan es van convertir en una presa fàcil per als addictes d'aquella pandèmia. Però, com sol passar, l'endemà es pujava la reixa i tot tornava a rodar. Els clients, les receptes, les comandes, els líquids per a lentilles que fèiem a la rebotiga, les reposicions diàries, la recerca dels productes caducats curiosament llistats...

Fins a la seva jubilació, quan es va afartar d'un negoci que anava perdent ànima per convertir-se en un simple lloc d'expedició de medicaments. "Els medicaments són per vendre, no per prendre", recorda el pare que deia sovint la mare. Al final del camí, ens queda el seu exemple, la seva tenacitat, la *joie de vivre* d'aquells anys d'obrir-se pas, el seu progressisme i un munt de bones amistats. Al capdavant, les malalties que va combatre s'han anat posant, una darrera l'altra, esperant el moment de retre comptes. Als noranta-un anys ha marxat amb molta serenitat. Descansa en pau, mare. ■

SARRIÀ BLUES

El panettone

AITOR ROMERO

Els darrers anys tornar a Sarrià per Nadal i dedicar un matí sencer a buscar per tot el barri el millor panettone ha esdevingut la meua manera d'encetar les festes. Es tracta d'una espècie de ritual privat on la compra final té més aviat poca importància. Trust de process, com diuen ara. Doncs una mica ve a ser això.

Començo al sud del barri, sota la plaça Artós, i vaig pujant a poc a poc, en un llarg pelegrinatge per pastisseries, forns de pa i botigues de delicatessen de productes italians. Us ho podeu imaginar. Una autèntica gimcana. Com pot ser que hi hagi tants forns de pa i pastisseries a Sarrià? Fa un parell d'anys, a dalt del trenet de Nadal de l'associació de comerciants, ja obsedit amb el tema, en vaig comptar nou només en un tram del carrer Major. És realment un misteri que tothom es pregunta un o dos cops al mes, i que de fet surt sovint en les converses entre veïns que s'allarguen una mica més del compte, com un d'aquells expedients sense resoldre que ningú pot aclarir del tot. Sembla com si el consum de pa i croissants realment no conegués límits entre nosaltres i, per tant, en qualsevol local buit, a part d'una immobiliària, fos susceptible d'obrir-se'n un de nou. Ja fa uns quants anys que sospito que el fenomen només és explicable perquè en algun lloc del món existeixen màfies horribles que trafiquen amb el que sigui que, per netejar els seus capitals, obren elegants pastisseries a la zona alta de Barcelona, donat que hi ha *overbooking* a Suïssa i s'han de buscar alternatives viables que no cridin l'atenció.

Tot i així, els autèntics reis del panettone a casa nostra continuen sent els italians i les seves botigues de productes *made in Italy*. A Sarrià en tenim unes quantes, potser perquè en certa manera ja som indiscutiblement el *Little Italy* de Barcelona, *Scuola italiana* i la llibreria *La Piccola*, a la plaça Sant Vicenç, incloses. Reconec que el meu vici privat, en aquest sentit, és entrar en aquests establiments de productes alimentaris com un ciutadà qualsevol i fer una bateria de preguntes elementals sobre el panettone i la seva història. Em faig una mica el ximple perquè em meravella escoltar any rere any i botiga a botiga les mateixes explicacions, amb les seves petites variacions pròpies del narrador, sobre l'origen llombard de l'invent i les diferències essencials entre el pandoro i el panettone, que ve a ser gairebé com el Cisma de l'Església d'Occident. Ja he dit que tot és una mica com un ritual privat. Però més enllà de tot això, m'agrada el panettone (i el pandoro), gaudeixo menjant-lo, encara que m'interessa més com l'han sabut vendre els italians al món sencer (ho han tornat a fer!), que el mateix producte en si. Això sí que és una genialitat. De fet, en algun d'aquells matins de ressaca de Nadal, l'endemà d'un gran àpat i enverinat pel cinisme, em dic sovint a mi mateix que els italians ens han tornat a enredar i en el fons el panettone no és més que una magdalena gegant inflada per una immensa campanya de màrqueting.

Ara que el patriarcat ha entrat feliçment en crisi puc admetre sense por que el meu rol familiar a les festes nadalenques ha quedat reduït a això: a escollir i arribar casa amb el millor panettone del barri. I tocant el migdia, quan em planto davant de l'aparador del Foix de Sarrià, i veig aquelles obres d'art insuperables, els Rolls Royce dels panettones, sé que he tornat a fracassar. Però, com diria Beckett, l'any següent podré tornar amb esperances renovades per fracassar una altra vegada, per fracassar millor. ■

AITOR ROMERO ÉS ESCRITOR.

SALUT I BENESTAR

La necessitat de pertànyer

GLÒRIA VILALTA

Ja fa un any i mig que vivim una part de la setmana a Vilada, un petit poble del Berguedà.

Es van encendre els llums de l'arbre de Nadal. Ha estat una festa, acompanyada de la coral del poble i d'una fira artesanal.

És bonic contribuir a la festa -en el meu cas en la coral- i anar-te sentint part del poble, encara que vinguis de Barcelona i faci poc que hi ets.

Això em fa reflexionar sobre la necessitat que tenim de pertànyer, de formar part d'algun grup, d'algun lloc, d'alguna cultura, d'alguna manera de pensar. Tots necessitem -ni que sigui de manera inconscient- sentir-nos part d'alguna cosa. Suposo que perquè en el fons tots formem part del mateix, tenim el mateix origen, encara que ho haguem oblidat.

Quan podem entendre això, de veritat, i ho sentim, ja mai més ens sentim separats. Crec que és una de les coses que hem vingut a descobrir aquí, en aquesta vida. Som llum i tots venim de la llum, i per tant formem part del mateix.

Arribar a això, però, no és fàcil. Sovint ens sentim separats i necessitem no estar-ho. De fet, la socialització és una de les fonts de felicitat més importants. Fa uns dies, una amiga em va enviar una fotografia d'un estudi del 2023 publicat a la revista *Neurology*, en el qual s'explica que l'aïllament social produeix atrofia cerebral. Ara reflexiono que els eremites deuen sentir-se bé sols perquè se saben units a Déu.

A casa

Aquesta necessitat també la tenim amb la nostra llar. Necessitem arribar a casa i sentir que és el nostre lloc, que hi pertanyem. Necessitem trobar el nostre lloc i poder-lo gaudir. En el poble o ciutat on vivim, en la nostra llar, en la nostra feina, en el nostre cos, i en la nostra vida.

Per tant, és important que sentim que la casa és "amiga", que és un lloc on volem estar, un lloc que sentim proper i "nostre". Perquè de fet, ho pensem o no, ho és. I si ho sentim, és més fàcil tractar-la bé i tenir-la en compte.

És des d'aquest paral·lelisme i correspondència, des d'on m'agrada treballar, ja que per a mi, és el que dona sentit al que faig.

Com és a dins és a fora, com és a fora, és a dins.

En aquest nou any que ha començat, us desitjo que us sentiu "com a casa a enlloc".

Feliç 2026! ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU) per a les vacances de tot l'any a la Cerdanya

LLOGUER
i
VENDA

Estem situats al centre de la Cerdanya francesa i del Parc Natural Regional dels Pirineus Catalans. A prop de Puigcerdà, Llívia, FontRomeu, Puigmal, Eyna, Les Angles, Porte, La Molina i Masella. Un refugi privilegiat per passar-hi les vacances de tot l'any. La tranquil·litat i un paisatge autèntic encomanen el respecte per l'entorn. A l'estiu es poden fer magnífiques passejades per la Vall del Segre i del Puigmal, a prop de la Vall d'aigua calenta de Llo i molt a prop del Parc Aquàtic d'Err, també Centre de nombroses activitats esportives i culturals per als més actius. S'hi poden llogar xalets confortables i equipats per 4, 6 i 8 persones ja sigui per una estada de cap de setmana o per a setmanes senceres. Hi ha parcel·les individuals de 250m² en uns 300m²300m² amb pàrquing individual per a 2 cotxes, sala de jocs i jocs per a nens. La qualitat en el servei, la seguretat, la responsabilitat i el respecte per l'entorn són els nostres principis bàsics. El Sr. i la Sra. Pouget juntament amb tot el seu personal us hi garanteixen una estada excel·lent.

TARIFES 2025-2026. 2 Establiments: "LE VEDRIGNANS"** a Saillagouse i "EL PASTURAL"**** a Err**
(Preus sense despesa d'electricitat)

	ALTA	MITJA	BAIXA
Tarifes vàlides del 22/11/2025 al 21/11/2026	27-12-2025 / 03-01-2026 21-02-2026 / 07-03-2026 11-07-2026 / 22-08-2026	22-11-2025 / 27-12-2025 03-01-2026 / 21-02-2026 07-03-2026 / 02-05-2026 13-06-2026 / 11-07-2026 22-08-2026 / 05-09-2026	02-05-2026 / 13-06-2026 05-09-2026 / 21-11-2026
Vacances escolars només per setmanes	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim W/E Excepte WE	Preu per setmana
Per menys dies, consultar	Preu per nit 2 nits mínim W/E Excepte WE	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim W/E Excepte WE
Temporada bàsic: -10% per 3 setmanes			
Genêt: 2 ad. + 1 nen*	Saillagouse 610€	140€ 96€	460€ 110€ 70€ 390€ 80€ 60€
Lupin: 2 ad. + 2 nens*	Saillagouse 730€	145€ 110€	560€ 120€ 80€ 470€ 90€ 65€
Jasmin: 2 ad. + 3 nens*	Err 770€	150€ 120€	590€ 125€ 90€ 505€ 120€ 75€
Lupin Special: 4 ad. + 2 n**	Saillagouse 865€	185€ 130€	745€ 105€ 120€ 590€ 120€ 90€
Anglique: 4 ad. + 3 nens**	Err 975€	210€ 155€	815€ 180€ 120€ 700€ 150€ 105€
Gentiane: 6 ad. + 2 nens**	Saillagouse/Err 1.020€	225€ 160€	950€ 200€ 150€ 735€ 160€ 110€
Edelweiss: 8 ad.**	Saillagouse/Err 1.090€	240€ 180€	1.030€ 230€ 155€ 820€ 175€ 120€

APARCAMENT: al xalet per 1 o 2 cotxes
PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu
Fiança de 200 € per targeta de crèdit
SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 €/kwh
ANIMALS: 5 €/nit vacunats
Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits
Taxa turística: + de 18 anys: 0,65 €/dia (2025)

SERVEIS: Neteja 50* / 60** €
WIFI GRATIS

Fitxa rentadora o secadora: 5 €
Lloguer llençols/lit: 10 €
Lloguer tovallola: 5 €

SNACK al Vedrignans, Restaurant a 300 m

COMPLEXE NOU A ERR

A 2 km de Saillagouse al
peu del Puigmal
"EL PASTURAL"

• Parcel·les individuals

de 270 a 300m²

• Venda de xalets de fusta

(3/4 habitacions, 2 banys, terrassa
i 2 places de pàrquing)

• Preu dels xalets

Totalment equipats claus en mà:

95.000€ - 110.000€ -

150.000€ - 175.000€

(IVA inclòs sense despeses de notari)

PARC RESIDENTIEL "LE VEDRIGNANS" – 9 Chemin de Vedrignans – 66800 SAILLAGOUSE
PARC RESIDENTIEL "EL PASTURAL" – 32 Route du Puigmal – 66800 ERR

Tél: 00.33(0)4.68.04.04.79 – Fax: 00.33(0)4.68.04.06.89 / Email: contact@levedrignans.com
www.facebook.com/location.Vacances.Vedrignans / www.levedrignans.com

Superservis
SUPERMERCATS DES DE 1945

Major de Sarrià 108
Salvador Mundi 5

GRÀCIES
PER ESCOLLIR-NOS

NOU!

L'ESPAI SARRIÀ

HORARI de 9h. a 21h.
DILLUNS A DISSABTE

SERVEI A DOMICILI
RÀPID I GRATUÏT
truca'ns al 931 790 304 t'ajudarem
a fer la compra *

PARKING GRATUÏT *

TARGETA SUPERSERVIS
millors preus, descomptes
i promocions

* consulta'ns les condicions del servei

La Torre Avenir de la finca Muñoz Ramonet serà la nova seu de l'Acadèmia del Cinema Català

EL JARDÍ

La Torre Avenir, situada al carrer Avenir, 26-28 (Sant Gervasi – Galvany) i integrada dins el conjunt patrimonial de la finca Muñoz Ramonet, acollirà la nova seu de l'Acadèmia del Cinema Català, que és avui una de les organitzacions culturals més rellevants del país, amb més de 650 professionals de totes les especialitats del sector.

La nova seu, ubicada a la planta superior de la Torre Avenir, amb 131 metres quadrats de superfície, permetrà a l'Acadèmia reforçar el seu rol com a motor de la indústria cinematogràfica.

Fins ara, l'Acadèmia ha estat a la seu de la SGAE. L'arribada per primer cop a un espai propi, estable i de dimensió pública contribuirà a consolidar aquesta trajectòria i a dotar el sector d'un centre de referència orientat a la formació, la professionalització, la creació de xarxes i la projecció exterior.

2,8 milions d'euros

"L'adequació i la reforma de la Torre Avenir té un finançament de 2,8 milions d'euros, dels quals l'Ajuntament n'aportarà directament un milió, el Govern de la Generalitat un altre milió, i la Fundació Muñoz Ramonet 800.000 euros", ha

anunciat l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni. I ha afegit: "Volem que la Torre Avenir no només sigui la seu administrativa de l'Acadèmia, sinó que s'obri al conjunt de la ciutadania i es converteixi en la Casa del Cinema Català".

Les obres de rehabilitació de la Torre Avenir —actualment en fase de projecte executiu i previstes entre setembre de 2026 i 2027— seran finançades de manera conjunta entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya. El projecte, desenvolupat amb el suport tècnic de BIMSA, transformarà l'edifici en un equipament cultural plenament operatiu i adequat a les necessitats d'una entitat que manté una intensa activitat pública i professional.

Un cop finalitzades les obres, l'Acadèmia s'hi instal·larà en règim de cessió d'espais sota la gestió de la Fundació Julio Muñoz Ramonet. La nova seu, oberta al sector i a la ciutadania, permetrà ampliar l'activitat de l'entitat, enfortir la relació amb el sector, consolidar iniciatives de suport al talent emergent i reforçar la presència internacional del cinema català, en coherència amb la participació activa en la Federació d'Acadèmies de Cinema Europeu (FACE). ■

Una exposició a la Fundació Rocamora tanca els actes del 150è aniversari del naixement d'Isabel Llorach

EL JARDÍ

Aquest desembre s'ha inaugurat *Isabel Llorach, la burgesia de Barcelona que va enlluernar el món*, una mostra que posarà fi a la commemoració del 150è aniversari del naixement d'Isabel Llorach, personalitat de la burgesia catalana molt influent entre els cercles culturals barcelonins del primer terç del segle XX. Amb les diverses activitats que s'han portat a terme, l'Any Llorach ha volgut reivindicar la tasca de mecenes i compromís amb la cultura en una societat en què el paper de les dones era totalment minoritzat.

La mostra, comissariada per Javier Baladía, té l'objectiu que el visitant quedi enlluernat i enamorat de la figura fascinant que va ser Isabel Llorach. Es podrà visitar de divendres 12 de desembre de 2025 a dijous 12 de febrer de 2026 a la Fundació Rocamora (carrer de Ballester, 12, de Barcelona). Els horaris de visites són dijous i divendres de 10 a 14 h i de 17 a 19 h. Les visites guiades seran dissabte a les 10 h en anglès, a les 11 h en castellà, i a les 12 h en català.

En aquest cas, la ubicació de la mostra té molta importància. La Casa Rocamora ha estat objecte d'una rehabilitació profunda, gràcies a la qual ha recuperat l'esplendor original. Al bell mig de la ciutat de Barcelona, la fundació disposa de 600 m² d'exposició. El jardí de la casa és un agradable racó romàntic amb palmeres i un estany central, un oasi de pau a tocar de la ronda del General Mitre.

Manuel Rocamora i Isabel Llorach: amics i companys d'iniciatives culturals

Manuel Rocamora va néixer a Barcelona el 1892. Pertanyia a la burgesia catalana i va ser un dels col·leccionistes més importants de la ciutat, a més de pintor, escriptor i mecenes. Va ser el millor amic i company de moltes iniciatives culturals d'Isabel Llorach, amb les quals van enriquir les seves vides i la societat catalana. Les peces exposades es barregen amb la decoració i objectes d'art de la casa, com quan ells mateixos feien exposicions en vida i en els espais on van compartir un munt de vetllades.

Avançada al seu temps, Isabel Llorach va viatjar per tot el món i va viure amb una gran llibertat personal, social i cultural. Va fer de pont entre els cercles benestants i els artistes o intel·lectuals de la seva època. Gràcies, en part, a la seva tasca de mecenes. El seu objectiu era contagiar un afany de millora entre els grups socials barcelonins. Una manera de viure que començava a ser possible entre la burgesia europea de l'època i que a Catalunya no es desplegaria —si més no, tímidament— fins a la dècada dels seixanta.

El recull té la intenció de definir l'ànima i la personalitat d'aquest personatge tan atractiu i polièdric. S'ha definit, per part del comissari, en dos nivells de lectura per al visitant. La primera amb destacada informació documental per donar a conèixer la polièdrica vida de Llorach, fins i tot desvetllant noves dades, com l'any en què Ramon Casas li va fer el retrat on anava disfressada de Pierrot, que actualment està exposat al Museu d'Història de Catalunya. La segona, més superficial, on amb una dotzena de petits panells el visitant es farà una idea resum del personatge d'una manera ràpida i amena.

Objectes i records

La selecció també compta amb una sèrie d'objectes i records que van pertànyer a la família d'Isabel Llorach. Unes peces que ajudaran el visitant a fer un viatge emocional en el temps. Entre ells, un vestit de muntar de Teresa Baladía, un llibre d'André Maurois dedicat a Isabel Llorach o el certificat d'atorgament de les Palmes Acadèmiques que li va atorgar la República Francesa pocs mesos abans de morir.

En qualsevol cas, la mostra ha estat un desafiament per als organitzadors. Sobre tot, si tenim en compte que el material llegat per Isabel Llorach és escàs perquè no existeixen descendents directes. O per la voluntat de la mateixa protagonista a l'hora de despendre's del seu patrimoni i destinar-lo a augmentar el nivell cultural del país. ■

Les Txeques de Sant Gervasi (I)

La pasta de dents fora del tub no era en blanc i negre

BRUNO BALANZÓ I VALLS

Durant la Guerra Civil, el barri de Sant Gervasi va concentrar la major presència de les conegudes com a txeques a Barcelona. Entre les més destacades hi havia les de Sant Elies, Tamarita, Vallmajor, Muntaner 321 i Santjoanistes: El Jardí els ha dedicat articles o mencions en edicions anteriors.

Després del fracàs del cop d'estat militar del 18/07/1936 en esclatar la Guerra Civil, a Catalunya, també s'hi va desencadenar la Revolució Social de 1936 que finalitzà amb els Fets de Maig de 1937. Buscava acabar amb el sistema capitalista per substituir-lo per l'autogestió anarquista o pel comunisme. Superposada a la guerra, va comportar que els civils catòlics, conservadors, propietaris, comerciants, empresaris i treballadors conservadors -en definitiva, qualsevol que fos valorat de dretes- fossin considerats enemics a executar. Oposadament, hi havia els que optaven per apreciar enemics exclusivament les persones que havien col·laborat amb el bàndol nacional, les quals s'havien de derrotar militarment i al front.

A més, una de les diferències entre ambdues visions dels considerats enemics era que, en el primer, hi havia persones en contra dels sublevats, el cop d'estat i la guerra, com també, favorables a la democràcia imbricada amb el

capitalisme. Durant els primers mesos de la guerra, la Revolució Social va deixar aquests sectors desplaçats del bàndol republicà. Hi contribuï la política de no-intervenció adoptada per la majoria de democràcies -destacadament França, el Regne Unit i els Estats Units-. Aquesta situació va provocar que molts individus amenaçats se sentissin empesos a integrar-se al territori franquista, o bé que quedessin en terra de ningú, exposats a una desprotecció absoluta, eren civils desarmats de la rereguarda.

En aquest context de la rereguarda republicana es van establir les anomenades txeques, terme popular que prové de la Unió Soviètica i que és l'abreviatura de Txerezvitchainaia Komissia, precursora del KGB. A Barcelona, en un mateix moment, n'arribaren a operar fins a una vintena, eren centres que, aprofitant la confiscació d'edificacions eclesiàstiques o cases senyorials, es convertiren en indrets d'empresonament.

Referent a les seves finalitats, cal diferenciar-ne dues grans etapes. La primera, compresa entre l'estiu de 1936 i els Fets de Maig de 1937, estigué caracteritzada per la predominança de les forces anarquistes de la FAI i la CNT. En aquesta fase, les txeques actuaven caòticament com a punts de trànsit de curta

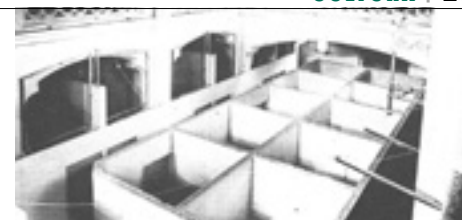

Exterior txecca de Sant Elies

durada dels considerats contraris a la Revolució social -sense descartar qüestions de caire personal-. A l'espera de ser afusellats, sense procés judicial, de nit, en un primer moment, a la carretera de la Rabassada i, posteriorment, al cementiri de Montcada i Reixac o al de les Corts, i enterrats a les fosses comunes habilitades al mateix indret. Tanmateix, no tots els empresonats tenien aquest tràgic desenllaç: alguns finalment eren alliberats.

Entre totes elles, la txecca de Sant Elies, situada a l'extens convent de les Clarisses de Jerusalem, al carrer Sant Elies —les monges havien fugit a Itàlia—, fou la més important de Barcelona durant aquest primer període. Actualment, l'espai ha quedat reduït al de la parròquia de Santa Agnès; la resta fou venut i edificat amb habitatges i un aparcament.

Després dels Fets de Maig de 1937, quan la Generalitat i el Govern de la república aconseguiren reasumir la preponderància del poder, en detriment de l'anarquisme i del comunisme del POUM -i un balanç de 500 morts-, les txeques passaren a estar sota el control del SIM (Servei d'Intel·ligència Militar). En aquesta etapa, els centres deixaren de ser punts d'execució imminent i es convertiren en llocs de detenció de llarga durada, on es practicava

Interior txecca de Sant Elies

la tortura física i psicològica per obtenir informació valuosa de detinguts relacionats amb el bàndol franquista, desertors o considerats traïdors. Però va haver-hi morts, també.

Prenent el nom oficial de Preventoris i assignant-los una lletra, el Preventori D, situat al convent de les Magdalenes Agustines, al carrer Vallmajor, fou el més rellevant. Durant una estada que va fer a Barcelona, el líder nazi de les SS, Himmler, l'octubre de 1940, la visità; se'n conserva una fotografia. També destacaren el de la Tamarita, al passeig de Sant Gervasi, i el del carrer Santjoanistes, Preventori G, al convent de les Santjoanistes.

Després dels Fets de Maig de 1937, la intenció de la Generalitat d'esmenar la situació, significà la creació d'un jutjat Especial amb una doble funció investigadora. D'una banda, exhumar les fosses comunes dels afusellaments per identificar-ne els cadàvers; de l'altra, fer que els responsables haguessin de retre comptes, aquesta vegada mitjançant un procés judicial amb garanties.

Es calcula que, a la rereguarda republicana catalana, la pèrdua de vides ascendí a unes 8.300 persones -la gran majoria civils-, de les quals prop de 1.200 foren executades i enterrades al cementiri de Montcada. ■

Casa Jordi

Cuina tradicional en una masia al cor de Barcelona.

Des de 1968 treballem perquè gaudeixis d'una proposta gastronòmica autèntica.

Creiem en la cuina de mercat i vetllem perquè els plats de la carta siguin elaborats amb productes de la nostra terra i garantir així una cuina de qualitat.

Ens agrada pensar que a Casa Jordi mantenim vi-gents els sabors de sempre.

Passatge Marimón, 18
08021 Barcelona
Tel: 93 200 11 18
Web: casajordi.es

EL RELAT

Delegar els desitjos

ELSA COROMINAS

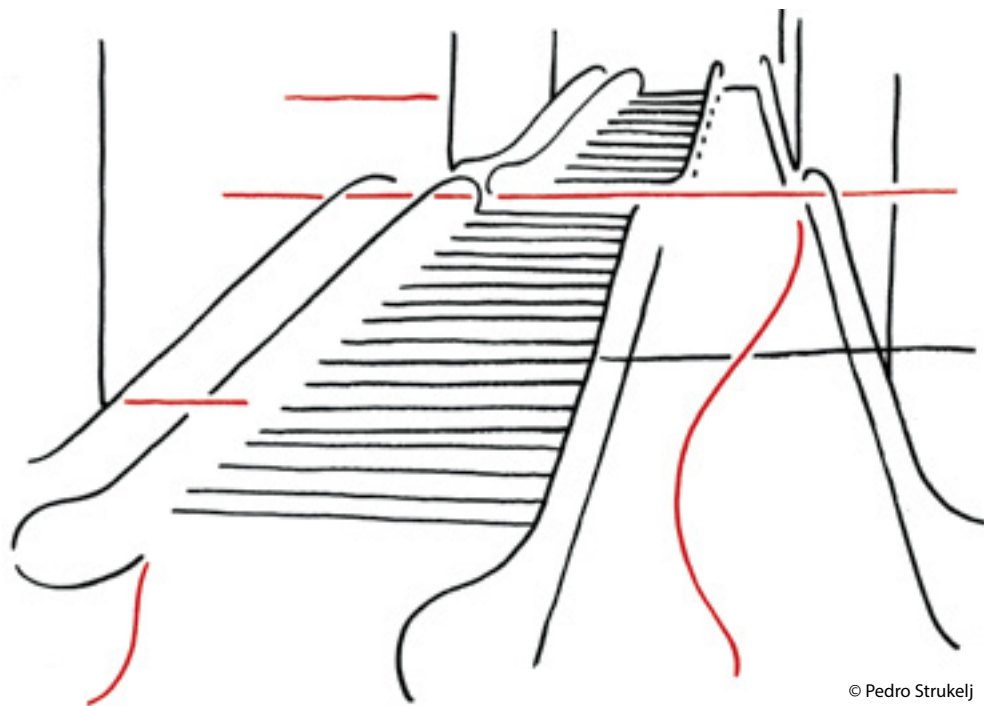
Algunes decepcions de la infància l'havien portat a dubtar més del compte. De ben petita recordava un dia passejant per una fira com havia vist l'home que fregia bunyols escopint a l'oli per saber si ja podia llençar-hi la massa o haver-se adonat en diversos restaurants que els cambrers, si els queia a terra alguna cosa del plat que anaven a servir, la recuperaven dissimuladament. A la botiga de vetes i fils de la seva àvia també captava moltes vegades petits gestos sospitosos de les noies que atenien la clientela en retornar les monedes de canvi a la caixa i havia descobert moltes mentides i secrets de família escoltant darrere les portes. Observava més del compte i trobava decepcions que la feien dubtar de les aparences i els comportaments humans. L'enigma de saber si el gat de Schrödinger és viu o mort agafava la forma de moments diversos del seu dia a dia i s'havia anat acostumant al dilema com a desafiament quotidià. I el dilema, en fer-lo hàbit, generalment l'estimulava, el repte de la tria, agafar un camí o l'altre, apostar per alguna persona, saber si quedar-se o marxar, valorar pros i contres de si enviar o no un determinat missatge, triar ser sincera o amagar sentiments i opinions en un moment donat.

A les estacions de metro sempre s'aturava davant les escales per afrontar la disjuntiva de pujar per les mecàniques o fer l'esforç d'entomar la pujada tradicional. En els casos on hi havia un replà fins i tot solia rectificar la primera decisió reprenent la

següent sèrie d'esglaons en l'altre format, especialment si havia fet un esforç físic en el primer tram d'escaleta. Tot pujant valorava també les decisions d'altri, especialment les equivocades segons el seu criteri.

Sovint, després d'elegir qualsevol cosa de la seva quotidianitat, dedicava un temps a detectar i entendre quina era la pulsio que l'havia portat a executar o a refusar un acte concret, o quin era el motiu real que l'havia empès a triar una amanida de formatge de cabra en comptes de fideuada al menú del migdia, o escollir el suavitzant de roba de lavanda en comptes del floral tropical o agafar el xampú i el suavitzant de cabell o l'opció de tots dos en un mateix pot.

Darrerament, però, anava notant com el seu gust pel joc del dilema se li anava fent més pesat donat que es dirimia en qüestions vitals crucials. Com ara: tinc cinc cubells de reciclatge a casa que m'ocupen mitja cuina i probablement ho hauria de llençar tot al mateix, total cada vegada que vaig al supermercat hi ha més plàstics i cartrons entre el producte que compro i el que em menjo. O encara més complicats, com fer vot útil per frenar l'avanç de la ultradreta o seguir fidel als seus ideals polítics. Fins i tot en el complex món dels sentiments estava dubtant entre obrir o tancar la seva relació i posposava la decisió cada setmana, aclaparada pels pros i contres de cada opció i la por que li generava, tot i que en algun lloc havia llegit que se suposava que era una opció reversible, com la de les escales en arribar al replà. Calcular el temps per saber

© Pedro Strukelj

si volia ser mare i no fer tard si volia tenir més d'un fill; plantejar-se deixar la feina quan ja la dominava per anar a un entorn laboral més estimulador, o fugir de la ciutat i dels preus de lloguer impossibles per anar a una vida més plàcida, amb més natura però menys oferta cultural. I què estudiar? Com ampliar coneixements, triant quin màster o quina formació més pràctica o delegar gran part dels dubtes en les intel·ligències artificials que cada vegada prenen més formes i més iniciatives.

I allà es trobava un any més amb els quatre paperets i un bolígraf, el dia del dinar de Cap d'Any. Aprofitaven l'estona de fer lloc a l'estómac per encabir-hi algun torró i neula més per escriure quatre desitjos cadascú

per l'any que començava. Ella en solia fer un sobre la salut familiar, un sobre la pau en el món, un sobre els progressos professionals i un de més poètic i personal, del tipus "l'any vinent vull tenir somnis bonics i recordar-los quan em llevi" o "si durant l'any perdo algú estimat, que la lluna en mirar-la em porti consol". Aquell any, però, després d'uns quants en què res del que demanava no s'assolia i fins i tot hi havia una certa tendència dels darrers tres anys que passés exactament el contrari del que volia, va decidir escriure a cada paperet una cosa ben simple: que els desitjos del seu pare, la seva mare, la seva parella i el seu germà, s'acomplissin. Fora dubtes, divagacions i dilacions! ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

Una noia a la ciutat o l'amor segons Mercè Ibarz

En la seva última novel·la (Anagrama, 2025), Mercè Ibarz parla de memòria, amor i ciutat a partir d'un fet molt concret: la pèrdua del seu company. La mort de L. actua com el gran desencadenant de la memòria i esdevé el fil conductor del llibre. Encara absent, L. continua acompanyant l'autora, perquè vèncer la mort no vol dir negar-la, sinó continuar vivint amb ella. L'elegia inicial es transforma així en un cant a la vida: el dol no queda ancorat en la pèrdua, sinó que es resignifica com una celebració del que ha estat compartit. L. és el company de tota una vida, de descobriments i d'una relació construïda sense

models previs. La seva mort revela que és precisament quan perdem qui més estimem que comprenem el valor profund de la vida en comú.

La memòria ocupa el centre del relat, però no com un dipòsit fix de records, sinó com una construcció canviant. Recordar és un acte vital que sempre es fa des del present, i tan important és allò que evoquem com allò que oblidem. La memòria no és la veritat del que vam viure, sinó una forma de narrar-ho, fragmentària i imaginativa. Per això el text avança amb una discontinuïtat conscient: biografia feta de segments, detalls i indicis, on L. no hi és, però sempre s'hi entreu. El dol i la cicatriu es reivindiquen com a parts

inseparables de la durada vital.

L'amor hi apareix com una força real i transformadora, un mirall on ens veiem en la millor versió de nosaltres mateixos. No és possessió, sinó permís: no tant "jo estimo" com "l'altre em deixa estimar-lo". Amor i amistat, amb el seu misteri i el seu marge de llibertat, construeixen també un mapa sentimental de la ciutat. Barcelona, descoberta caminant-la, esdevé espai de formació i identitat, un palimpsest on vida personal i història col·lectiva s'entrellacen. Escriure, finalment, és una manera d'arrelar-se al món: un exercici del cos i de la memòria que permet continuar parlant amb aquells que hem estimat i mantenir viva la flama dels records. ■

Llibreria Casa Usher, al c/ Santaló entre Calaf i Rector Ubach, molt a prop del mercat.

ARA ENS CAL UN COP DE MÀ!

La Drecera - Comunalitat de Sarrià i Vallvidrera som una xarxa formada per més de 100 entitats, equipaments, comerços i més de 1.000 persones del veïnat. A La Drecera ajudem a impulsar projectes locals gràcies en bona part als recursos del programa "Comunalitats Urbanes" del Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya. La primera convocatòria, que ens ha permès fer moltes i bones coses durant dos anys de treball compartit, s'acaba, i estem preparant-nos per presentar-nos a la segona convocatòria. En aquest impàs administratiu i burocràtic no volem aturar cap projecte; és per això que ara ens cal un cop de mà per seguir endavant!

Volem dotar-nos d'un fons de reserva que ens permeti continuar l'activitat amb la contribució solidària del màxim nombre de persones i entitats.

La Drecera, un projecte exitós i d'alt impacte

Ens aquests dos primers anys de Comunalitat hem ajudat a vertebrar diversos espais de treball en diferents àmbits: economia social, ocupació, salut, medi ambient, cultura i participació ciutadana. Per exemple, hem donat suport a activitats del calendari popular (Revetlla de Sant Joan, festes majors, Nadal) i a la Taula d'Entitats; hem impulsat la Xarxa d'Horts de Sarrià i Vallvidrera, hem creat una Xarxa laboral, donant suport a l'emprenedoria juvenil i organitzant formacions pre-ocupacionals, entre d'altres. També hem fomentat l'economia social amb els productors i elaboradors de Collserola, i la salut comunitària, amb un seguit d'activitats per fomentar la prescripció social.

Gràcies al compromís i a la feina de moltes entitats del territori, hem assolit amb escreix els indicadors establerts per la subvenció com a necessaris per garantir la continuïtat del projecte (més de 200 activitats, més de 1.200 signatures, més de 30 contractacions, i acompanyar a la creació de sis noves associacions i una SL). I, les entitats del territori valoren de manera molt positiva poder disposar d'aquests recursos públics, per això hem decidit tornar-nos-hi a presentar.

Per què ens cal finançament?

Durant aquest temps, hem estat testimonis dels problemes associats a la gestió de les subvencions, i afrontem ara un primer contratemps, el **retard de la nova convocatòria de la subvenció**, amb les conseqüències que això pot comportar sobre l'equip tècnic professional i sobre moltes activitats i projectes que depenen d'aquests recursos.

Aquesta situació ens ha obligat a buscar **solucions, i no només per a La Drecera**. Així, proposem crear, amb l'**ajuda del veïnat i les entitats de Sarrià i Vallvidrera, un fons comunitari** que doni suport temporal a projectes comunitaris amb problemes de finançament o tensions de tresoreria, reduint la sobrecàrrega que tenen les entitats que treballen al territori.

Inicialment servirà per mantenir part de l'activitat i l'equip tècnic de La Drecera fins que es resolgui la subvenció i puguem accedir a un crèdit de finances ètiques (Coop57). I quan finalment arribin els diners de la Generalitat, cap al juny, es restaurarà aquest fons per deixar-lo disponible per a altres projectes del territori que tinguin la mateixa problemàtica.

La proposta per **crear el fons comunitari de Sarrià i Vallvidrera** és desenvolupar una **campanya de cofinançament col·lectiu** (amb la plataforma MiGranodeArena), del 15 de gener al 15 de febrer de 2026, amb l'objectiu d'arribar als 9.600 € de fons reutilitzable.

Cada euro serà important per aconseguir aquest fons, **al servei de les entitats dels barris de Sarrià i Vallvidrera**, i les aportacions es poden desgravar de la declaració de la renda.

Necessitem la col·laboració de tothom!

El gran repte del sector associatiu

El **sector associatiu**, avui molt consolidat a Catalunya, treballa per oferir propostes i serveis que contribueixen a mantenir o millorar la qualitat de vida de les persones, i aporta com a valor social el fet de ser impulsor d'espais de relació fonamentals per a la **convivència comunitària**.

La societat en què vivim està sotmesa a una transformació profunda motivada per diversos impulsos (socials, culturals, econòmics i tecnològics), i el sector associatiu no és aliè a aquesta realitat.

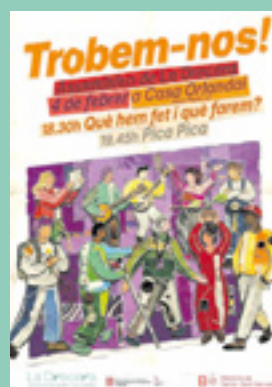
L'**estabilitat financera** és una de les principals preocupacions de totes les entitats, que es troben en la dicotomia de necessitar recursos, alhora que no en generen prou, almenys no de forma directa. Per altra banda, la seva gestió depèn excessivament del voluntariat i l'activisme, i de les subvencions, que proporcionen recursos però condicionen l'activitat: incertesa sobre la continuïtat (es concedeixen per un termini curt de temps, sense garantia que les tornin a atorgar), en molts casos només cobreixen una part del projecte, i els diners arriben amb retard, cosa que tensiona la tresoreria i la vida de les entitats, que a més han de fer front a una tasca burocràtica infinita.

Així, es fa necessari **accedir a altres vies de finançament** per garantir la supervivència i el desenvolupament de les seves activitats. El sistema financer

més proper en valors és el de les **finances ètiques**, que tenen més en compte la realitat associativa i cooperativa, no fan només una anàlisi econòmica sinó també tècnica i ètic-social dels projectes, i tenen condicions més accessibles (comissions, avals mancomunats, etc.).

Les entitats que operen a Catalunya més ben valorades, seguint criteris ètics i solidaris, són les parabancàries Coop57 (catalana de base cooperativa), Oikocrèdit (cooperativa dels Països Baixos, que opera principalment en països desfavorits), i les bancàries Triodos Bank (originària dels Països Baixos) i Fiare (d'origen italià i base cooperativa). També Coophalal, Caixa de Pollença o Caixa d'Enginyers, així com la corredoria AraMútua i la cooperativa Arç, que ofereix serveis financers i assegurances.

Si volem que els nostres diners treballin d'acord amb els nostres valors, cal decidir on els posem. Per saber-ne més podeu recórrer a FETS - Finançament Ètic i Solidari, que des del 1999 impulsa iniciatives que donen resposta alternativa a les injustícies globals i en favor d'un sistema econòmic just i sostenible: www.fets.org.

ASSEMBLEA DE LA DRECERA 4 de febrer, 18.30 h Casa Orlandai

Aquest és l'espai participatiu més important per a nosaltres, i per això us convidem a venir i a formar part del projectes que s'estan desenvolupant i de noves propostes que puguin sorgir als diferents eixos temàtics que treballem: cultura i educació, ecologia, salut i cures, ocupació, comerç de proximitat i ESS, habitatge.

Us hi esperem!

Agenda

LA DRECERA ET CONVIDA:

QUINTO SOLIDARI AMB LA CASA BUENOS AIRES

10 de gener, 18.30h.
El Mercat Cultural de Vallvidrera

ECODIUMENGE: UN JARDÍ AL TERRAT

25 de gener, 10h.
Carrer Manuel de Falla, 34
A càrrec de la projectista Adela Martínez
Activitat gratuïta, organitzada per la Veïnal de Sarrià
Inscripcions: avsarria.cat@gmail.com

Pots consultar el detall de les activitats a: ladrecera-sv.cat/agenda/

Per tenir
més informació
i col·laborar

La Drecera
COMUNALITAT SARRIÀ I VALLVIDRERA

Web: ladrecera-sv.cat Mail: ladrecera@ladrecera-sv.cat

Telèfon: 633 045 322

Atenció al públic:

Casa Orlandai: els dimarts de 16 a 20h i els dijous de 10 a 14h

Mercat de Vallvidrera: els dilluns i els dijous de 10 a 13h

✉ @LaDreceraSv 📷 @ladrecerasv

Promou i finança:

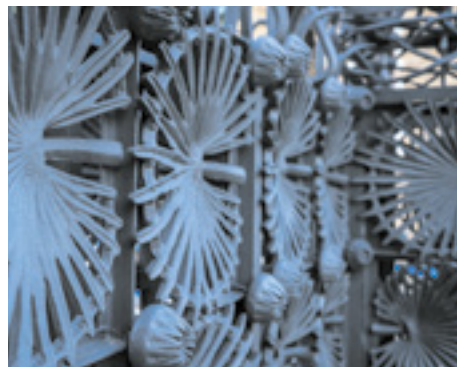
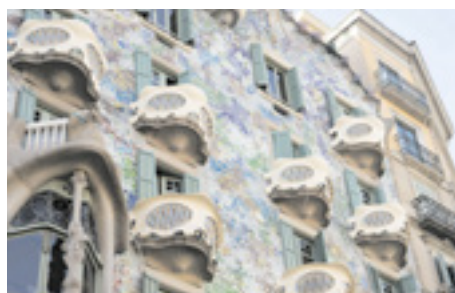
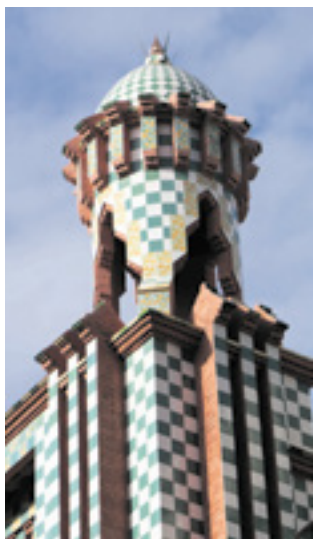

Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa i Treball

Amb la col·laboració:

Antoni Gaudí, l'arquitecte naturalista

Va treballar com a delineant per al mestre d'obres Josep Fontseré i Mestre, en el projecte de la Cascada Monumental del parc de la Ciutadella, on va intervenir en el disseny de la gruta, l'aquari i la reixa que circumda el parc i el mercat del Born.

S'establí pel seu compte al carrer del Call de Barcelona i, a l'Exposició Universal de París de 1878, va conèixer el seu futur mentor, l'empresari i polític Eusebi Güell, amb el qual inicià una relació d'amistat i mecenatge, que va deixar un valuós llegat arquitectònic, gran part del qual és Patrimoni Mundial de la Humanitat.

Les primeres obres de Gaudí van estar influïdes per diversos estils (neogòtic, mudèjar i barroc), però ben aviat va mostrar un estil i una singularitat propis que el van consagrar com a una icona del modernisme més agosarat.

L'obra de Gaudí és ingent i extraordinària, els seus projectes creatius estan impregnats de naturalisme. És l'arquitecte que sap llegir en el Gran Llibre de la Natura, capturant les formes tal qual són per construir diferents elements decoratius, que, al seu torn, integra magistralment en l'estructura arquitectònica.

L'arquitecte i la natura

L'obra de Gaudí està profundament entrelligada amb la natura. Les referències al món vegetal i animal són constants. La Mediterrània, amb la seva llum, paisatges, arbres, flors, mar i muntanyes han constituït un autèntic manual de formes, estructures i lleis que podien ser aplicables a l'arquitectura.

Gaudí creia que la natura, amb els seus milions d'anys d'evolució, contenia les respostes per crear estructures

orgàniques que fossin funcionals i boniques alhora.

A l'innovador llenguatge constructiu, s'hi va afegir un ric i amplíssim univers decoratiu, farcit de simbolismes, materials, textures i colors, que va executar mitjançant tècniques tradicionals, com els treballs amb forja, l'ús del maó, els revestiments ceràmics, el trencadís o l'ebenisteria.

I la llum a través del color embolcalla la seva obra en una simfonia cromàtica sense precedents en l'arquitectura. En els darrers treballs com la Casa Batlló, la Casa Milà, la Cripta Güell i sobretot a la Sagrada Família, Gaudí aconsegueix una identificació perfecta entre arquitectura i natura.

L'univers botànic d'Antoni Gaudí

Són innumbrables les plantes, els arbres, els fruits i les flors que Gaudí incorpora als seus edificis, però no les copia literalment, sinó que les reinterpreta. La majoria d'espècies enregistrades formen part de la flora mediterrània, el seu referent vital.

• **La palmera** és la peça clau en el joc de columnes i capitells de la Sagrada Família. Gaudí ho deixà escrit: "L'interior del Temple serà com un bosc, els pilars de la nau principal seran palmeres". Són els arbres de la glòria, del sacrifici i del martiri i, tanmateix, simbolitzen la vida i l'espiritualitat.

• **El margalló** és l'única palmera autòctona de la Mediterrània i està

representada en moltes obres. A destacar, el tancament en forja de fulles de margalló a la casa Vicenç, declarada el 2005 patrimoni de la humanitat per la UNESCO, i el conjunt de rajoles ceràmiques a la façana, amb flors de clavell de moro.

• **L'olivera** és el símbol d'immortalitat i resistència i, tanmateix, símbol de fertilitat per l'abundància de flors i fruits. El creixement helicoidal del seu tronc va empenyer Gaudí a utilitzar els helicoides i altres corbes en les estructures arquitectòniques.

• **El xiprer** aplega una àmplia simbologia espiritual i apareix habitualment en l'obra de Gaudí. La seva forma esvelta i llarga vida, atorguen al xiprer el símbol de la vida eterna. La famosa creu de Gaudí, està inspirada en la pinya del xiprer, el gàbul, que, en obrir-se assenyala el cel i els quatre punts cardinals (pinacle Torre Bellesguard, etc.)

• **El llorer** és símbol de glòria i intel·ligència, s'ha utilitzat des de l'antiguitat per coronar els generals romans victoriosos, poetes, artistes i savis.

• **El gira-sol**, símbol de l'ànima, apareix per primer cop a la casa Vicenç (1883-1888) en rajoles ceràmiques, com a element decoratiu.

• **L'heura** és present en detalls ornamentals i relleus. Simbolitza la vida, la persistència i la continuïtat. Gaudí ho aplica sobretot en forja i ceràmica.

• **La figuera de moro** inspira columnes i volums amb aparença viva (Parc Güell).

• **El nenúfar**, associat a l'aigua, el trobem en mosaics i superfícies ondulants i, en especial, en el trencadís.

• **El blat i altres espigues** representen la fertilitat, la resistència i l'abundància. Apareixen en relleus i elements decoratius.

• **Les flors** estan associades al simbolisme cristià i a la bellesa. Abunden les roses, els clavells, les margarides, els lliris, els cards, etc., múltiples formes aplicades en ceràmica, vitralls i ferro forjat.

• **Els fruits.** Només a la façana de les naus laterals de la Sagrada Família trobem dotze cistelles que contenen cadascuna 12 tipus de fruites diferents, ordenades segons el curs de l'any.

L'univers botànic que atresora l'obra de Gaudí expressa clarament el seu profund amor i la seva gran passió per la natura i, tanmateix, s'evidencia el seu compromís d'integrar aquestes formes en l'arquitectura. ■

MARIA JOSEP TORT

FOTOGRAFIES: CRISTINA GARCÍA BLADÉ

L'obra d'Antoni Gaudí, especialment rica en colors, textures i formes orgàniques, se circumscriu al voltant d'un llenguatge arquitectònic que aplega constants referències al món vegetal i animal. En preguntar-li quin era el seu tractat d'arquitectura favorit, va acostar-se a la finestra i digué: "Aquell arbre que veiem al jardí és el meu gran llibre d'arquitectura". Gaudí és l'arquitecte que s'inspira, observa, analitza i llegeix en el "Gran Llibre de la Natura".

Una pinzellada sobre el personatge

Des de menut, Antoni Gaudí i Cornet (Reus, 1852-1926), fill d'un calderer de Riudoms, patia un problema reumàtic de llarg recorregut, que li impedia portar una vida normal. Aquest fet li conferia un caràcter retret i reservat. Faltava sovint a classe i passava moltes hores observant els animals, les plantes i les pedres en el mas familiar. Va estudiar batxillerat als Escolapis de Reus, on va mostrar les seves habilitats en el dibuix. Va ser en el taller del seu pare on va aprendre a crear i treballar en tres dimensions. El 1870, es desplaçà a Barcelona per estudiar arquitectura; fou un alumne irregular amb indicis de genialitat. En graduar-se, el director de l'Escola, Elies Rogent, va dir: "No sé si hem donat el títol a un boig o a un geni, el temps ho dirà".

CONEIXEM ELS OCELLS

La cotxa blava

ENRIC CAPDEVILA

La cotxa blava (*Luscinia svecica*) és un ocell molt vistós de la família dels muscicàpids, ocells insectívors de bec ample i curt per caçar al vol, com el pit-roig, la cotxa fumada, el papamosques gris o el bitxac comú. És un ocell migrador comú tant a les zones humides del litoral com de l'interior, i un hivernant més escàs. No cria als Països Catalans; a Espanya ho fa al Sistema Central, la Serralada Cantàbrica i els Monts de Toledo.

És un ocell petit, d'uns 14 cm de llargària, de forma arrodonida i amb la cua llarga. Té les parts superiors i el cap de color marró, amb una línia clara sobre l'ull, i les parts inferiors molt clares. Té les potes fines de color marró fosc. A la cua destaquen les plomes rectrius mig taronges i mig negres.

La cotxa blava presenta dimorfisme sexual: el mascle té bigoteres, la gola i la part superior del pit amb una taca blava, vorejada per sota per una línia fosca i a continuació una mitja lluna rogenca; al centre de la zona blava hi ha una petita taca blanca o rogenca, segons la subespècie. Les femelles són més discretes, sovint no tenen blau -llevat de les de més edat- i tenen una gorja de color blanc cremós i una banda ataronjada desdibuixada.

És un ocell insectívor que s'alimenta de petits coleòpters, formigues, lepidòpters i llurs larves; a la tardor, també pot menjar algunes fruites i llavors. Cria a les zones arbustives, herbàcies, tundres i pantans de gran part d'Euràsia, d'aquí li ve el nom llatí, que vol dir rossinyol suec. A l'hivern, busca sobretot canyissars, que envolten les llacunes i els estanys, o les desembocadures de rius; té un comportament amagadís i és difícil de veure.

La Llista Patró dels Ocells de Catalunya és el llistat oficial dels ocells observats al territori, actualitzat per l'Institut Català d'Ornitologia (ICO), que inclou ocells residents, de pas, hivernants i estivals, amb categories per a ocells regulars, accidentals i pendents de revisió, i que permet el seguiment de la biodiversitat ornitològica catalana. Actualment, aquesta llista contempla 456 espècies i 510 taxons (si tenim en compte les subespècies).

La cotxa blava té moltes subespècies i fins fa pocs anys només s'hi incloïa la subespècie *Luscinia svecica svecica* (escandinava, amb medalla taronja), però després d'un meticolós estudi, en què es van revisar les biometries dels anellaments (sobretot la longitud de les plomes de les ales), els exemplars dissecats en col·leccions de museus i particulars i reculls de fotografies, es va confirmar que també calia incloure'n dues més, la *L.s. namnetum* (oest de França) i la *L.s. cyanecula* (Europa Central), que tenen la medalla blanca. ■

Dita: Si el mussol canta al gener, un altre hivern ve.

Mil Fulls

Antonio Bernal Orta

TASTI LA NOSTRA PASTA DE FULL

ELABORACIÓ PRÒPIA

Calaf, 33 baixos • 08021 Barcelona
936 762 807 • 699 478 569 • milfulls@hotmail.com

[@milfulls_calaf](#) • www.milfulls.com

Restaurante Hidalgo

Horari 13 a 16h | 20 a 23h de dilluns a diumenge (*diumenge nit i dilluns nit tancats*)

MENÚ DIARI 16,50€ | Plats de temporada | Paella per endur

Carrer Balmes, 396 | Reserves 93 417 11 96

(Mercat de Sant Gervasi | Metro: Putxet)

BOMBONERIA

CONFITTERIA

GELATERIA

PASTISSERIA

Major de Sarrià, 57

Tels. 93 203 07 14

93 203 00 04

Plaça de Sarrià, 12-13

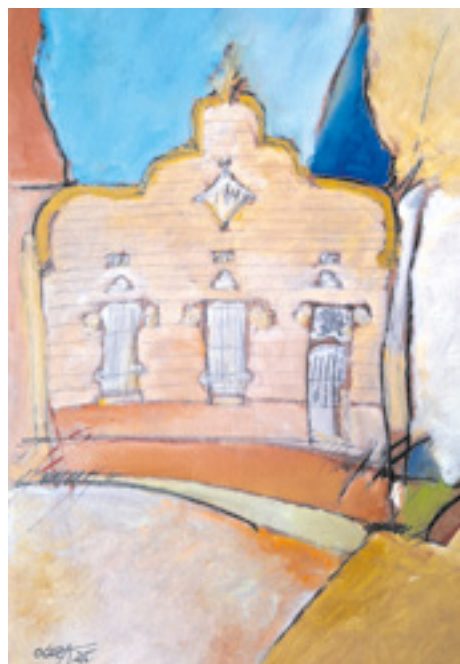
Tel. 93 203 04 73

08017 Barcelona

E-mail: info@foixdesarria.com

<http://foixdesarria.com>

La casa Dolors Solà

© Jaume de Oleza

JAUME DE OLEZA

La casa Dolors Solà està ubicada al carrer Ferran Puig, número 22. Va ser construïda l'any 1911, tal com consta a la inscripció de la seva façana. Es tracta d'un modest habitatge de planta baixa i petites dimensions, situat en un solar allargat de forma rectangular amb un pati a la part posterior. L'edifici va ser projectat per l'arquitecte Josep Pausas i Coll.

El carrer presenta un lleuger pendent i aquesta casa constitueix un dels pocs exemples d'habitatge unifamiliar de planta baixa que encara es conserven al carrer. El seu estil correspon al denominat modernisme popular, amb detalls i motius decoratius que embelleixen la façana, la simetria de la qual es trenca únicament per la ubicació de la porta d'entrada. La façana principal es caracteritza pel revestiment amb falsos carreus i pels relleus florals situats als laterals de les obertures, així

com als petits respiradors de la coberta. Destaca especialment el coronament de l'edifici, format per una silueta mixtilínia presidida per un pinacle vegetal al centre. Al mig de la façana s'aprecia un rombe decorat amb motius florals, en el qual figura la data de construcció: 1911. Una sanefa recorre la cornisa de la coberta i aporta caràcter a la composició del petit edifici.

L'any 2014 es va dur a terme una intervenció arqueològica al carrer Ferran Puig, uns quants números més amunt. Tot i que no es van detallar les troballes, es va constatar la presència d'elements històrics que podrien ser rellevants per a la zona. Josep Pausas i Coll (1872-1928) va ser arquitecte municipal d'Igualada, Vallbona i Santa Coloma de Queralt, i va destacar especialment per les seves obres a Igualada. A més, va ser l'autor del pla d'eixample d'Argentona. La casa Dolors Solà constitueix un exemple senzill que ens permet comprendre com el modernisme català es va estendre més enllà de les grans obres institucionals i monumentals, i va deixar també l'empremta en l'arquitectura quotidiana de recursos modestos, com aquestes petites cases que embelleixen el paisatge urbà de les nostres ciutats. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE A CWORK.

© Cristina García Bladé

REMEIS I CUINA DE CONVENT

El mill i la camamilla

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

El mill (llat., *Panicum miliaceum*; cast., *mijo*, *millo*) és una planta de la família de les gramínies. Sembla que prové

de l'Índia i el seu conreu avui està molt estès a Xina i a l'Àfrica occidental on, precisament, forma part de la dieta bàsica quotidiana de molts pobles. El mill és un cereal que resisteix molt bé la secada i la calor extrema, i necessita poca aigua per a la seva creixença. La tradició remeiera de casa nostra ha reconegut en el mill nombroses propietats per combatre l'anèmia, reforçar els ronyons i, a més, s'aconseïa d'inserir mill en la dieta, especialment per aquelles persones amb problemes digestius.

A la cuina el mill és un cereal de molt fàcil cocció ja que té una closca molt tova. Per cuinar-lo cal rentar-lo bé amb aigua freda i coure'l amb tres parts d'aigua per una de mill. S'ha de fer bullir i escumar, i abaixar el foc, llavors s'hi ha de posar la sal i mantenir-lo al foc, tapat, durant mitja hora. En la gastronomia actual se'n fan croquetes i es pot incloure a algunes sopes, especialment a la sopa de verdures, prioritàriament de ceba o de coliflor. Recentment a Europa, més enllà d'emprar-lo per al nodriment dels ocells engabiats, ha entrat en la dietètica, ja que és un cereal remineralitzant de l'organisme que no conté gluten, i de gust suau i amantegat.

A propòsit de la camamilla, és aquesta una herba remeiera molt estimada per la medicina popular puix que gaudeix de

notables propietats calmants del sistema nerviós i, sobretot, afavoreix la digestió. El religiós caputxí fra Jacint de Sarrià (†1778) escriví que de la flor de la camamilla se'n fa un oli molt bo "per a mitigar los dolores, y la decocción de la camamilla mitiga los dolores del ventrell y és bona per molts enfermetats, dóna ganas de menjar y té virtut de resoldrer" (BHC, *De algunas herbas*, ff. 167-168). La camamilla és una planta remeiera molt popular i que trobem de manera espontània a les vores dels sembrats i en els erms i guarets situats en el nord-est del territori peninsular ibèric. De la camamilla només s'utilitza la infusió de les flors, que cal haver collit en un dia serè i clar, i després fer-les assecar a l'ombra.

El cèlebre metge de la Universitat Complutense, D. Andrés de Laguna (†1560) escriví sobre les propietats més desconegudes de la camamilla, i assenyalà que "sana la ictericia y las enfermedades del hígado; y sirve su cocimiento de muy útil fomentación contra las pasiones de la vejiga" (*Acerca de la materia medicinal*, III, 148). A l'article vinent us vull parlar, si Déu vol, de com aprofitar l'escudella sobrant. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA, ARXIVER DELS CAPUTXINS

■ lluís bragulat ■ can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [www.facebook.com/canlluis.bragulat](https://facebook.com/canlluis.bragulat)

Reptes i oportunitats per a una atenció inclusiva

ANA MARTÍN

En els darrers anys, s'ha avançat significativament en el reconeixement dels drets de la comunitat LGBT des de diversos àmbits de la societat. No obstant això, un dels sectors que continua essent tot un repte en termes d'inclusió i respecte, és el dels centres d'atenció a les persones grans. Aquest tipus d'institucions són essencials per millorar la qualitat de vida de moltes persones de la tercera edat, ja que ofereixen serveis de salut, suport social i activitats recreatives. Tot i això, les persones grans LGBT poden afrontar obstacles únics en aquests entorns, que van des de la discriminació fins a la invisibilitat de les seves identitats.

Les persones grans LGBT, especialment aquelles que van créixer en una època de forta repressió envers la diversitat sexual i de gènere, sovint arrosseguen experiències d'estigmatització i marginació. Quan arriben a la vellesa, poden sentir-se reticents a revelar la seva orientació sexual o identitat de gènere en contextos socials, inclosos els centres de dia. La por a la discriminació o al rebuig pot afectar el seu benestar emocional i la seva qualitat de vida.

Els espais destinats a la cura i al benestar de les persones grans, de vegades no compten amb una formació adequada per abordar les necessitats específiques de les persones LGBT. Des del model d'Atenció Centrada en la Persona (ACP), la creació d'un entorn inclusiu i respectuós en els centres de dia requereix un enfocament integral. En primer lloc, és fonamental la capacitació dels professionals en matèria de diversitat sexual i de gènere. El coneixement de les diferents realitats i necessitats específiques de les

persones grans LGBT pot ajudar a prevenir actituds discriminatòries i a fomentar un ambient de respecte mutu.

D'altra banda, els equipaments poden oferir serveis de suport emocional adaptats a les necessitats de les persones grans LGBT, com ara grups de suport, assessorament psicològic o activitats socials on es fomenti l'expressió i el respecte cap a la diversitat. Crear espais segurs on aquest col·lectiu pugui compartir les seves experiències i trobar suport mutu és crucial per millorar el seu benestar i la seva qualitat de vida. Totes aquestes accions s'estructuren a partir d'uns drets bàsics que s'han de respectar i garantir, com ara el dret a la no-discriminació, el dret al reconeixement de la pròpia identitat, el dret a la intimitat i a la vida afectiva, el dret a participar plenament en les activitats del centre, el dret a una atenció integral a la salut i el dret a la memòria, la història i la identitat cultural.

Des de la Fundació Uszheimer, com a entitat compromesa amb la diversitat, la inclusió i els drets de totes les persones, afirmem que garantir els drets de les persones grans LGBT en tots els serveis no és només una obligació legal i ètica, sinó també un acte de justícia i reconeixement. Aquest compromís implica crear entorns segurs, càlids i respectuosos, on cada persona pugui viure la seva vellesa amb llibertat, orgull i acompanyament. Promoure la inclusió no és una tasca aïllada: requereix compromís institucional, formació dels professionals, participació comunitària i, sobretot, una mirada humana que entengui que la diversitat és una part essencial de la vida en societat. ■

ANA MARTÍN ÉS EDUCADORA SOCIAL DE LA FUNDACIÓ USZHEIMER.

Mantenir-se actiu és sinònim de benestar

SANDRA ÁLVAREZ MOUTEIRA

L'exercici físic, l'oci, socialitzar, ballar, jugar, formar-se, estar connectat amb el món i seguir l'actualitat està indicat a totes les edats, però especialment per a la gent gran. I és que mantenir-se actiu ajuda a preservar l'autonomia i la qualitat de vida, a mantenir el cos i la ment en forma, i a reforçar vincles socials.

A DomusVi Bonanova, experts en l'atenció a la gent gran, sabem que aquestes activitats aporten grans beneficis, però per això és important que s'adaptin a les necessitats individuals; així doncs, cadascú ha de buscar activitats al seu gust, tenir en compte les pròpies limitacions i respectar el ritme, d'aquesta manera aconseguirà estar motivat i ser constant.

Exercici físic adaptat

El moviment és un pilar de la vida activa. Caminar, passejar, gimnàstica per a gent gran... ajuden a treballar la motricitat i, per tant, a millorar la mobilitat, prevenir caigudes i millorar l'autonomia.

Estimulació cognitiva

Assumir nous reptes com formar-se i assistir a conferències, mantenir-se connectat amb el present, jugar a jocs de taula, parlar amb amics i familiars... són activitats clau per preservar les funcions mentals i cognitives durant més temps i, també, l'estabilitat emocional.

Oci, cultura i socialització

Participar en activitats culturals i socials ajuda a socialitzar i a reforçar els vincles, participar en tallers d'art, música, manualitats, sessions intergeneracionals, col·laborar amb entitats... ajuda a reduir la sensació de soledat i a participar de la vida comunitària.

L'elecció com a motor d'autonomia

Però el més important és que cadascú decideixi en quines activitats vol participar, que aquestes siguin significatives és fonamental per al benestar, ja que aporta autonomia i capacitat d'elecció.

Envellir activament: un compromís professional

Per a DomusVi, mantenir-se actiu permet gaudir de la vida amb propòsit, desenvolupar capacitats cognitives, reforçar l'autoestima i els vincles socials. Apostar per un envelliment actiu significa oferir oportunitats, recursos i acompanyament individualitzat, perquè cada persona gran segueixi sent protagonista de la seva vida. ■

SANDRA ÁLVAREZ MOUTEIRA ÉS FISIOTERAPEUTA - COORDINADORA ASISTENCIAL DE DOMUSVI BONANOVA.

FUNDACIÓ USZHEIMER
Centre de Dia i Unitat de Memòria

Claudio Farré
R E G A L S

ARTICLES DE VIATGE • BOSSES • COMPLEMENTS

CALAF, 29 08021 Barcelona
Tel. 932 018 714
677 148 860

ESCANEJA 'M

OUTLET BCN SURF

BCN SURF SHOP

C/ BALMES 310

Guia de comerços i empreses dels barris de Sarrià i Sant Gervasi

FARMÀCIA

FARMÀCIA - ORTOPÈDIA
Farmàcia Marco Consentino
 Llic. José A. Marco Consentino
 c/ Puig Reig 10, 08006 Barcelona
 935 28 61 46
 Encàrrecs: 722 28 65 95
marco.consentino@cofb.net

FARMÀCIA

FARMÀCIA CABANAS
 muntaner 476 · Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanass
 93 201 03 89

FARMÀCIA

FARMÀCIA PALLARÉS
 DES DE 1989
 Via Augusta, 189, 08021 BCN
 Tel. 93 209 27 63
 Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
 Segueix-nos!
 De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

RESTAURACIÓ

EL PETIT RACO
 Menjars casolans
 També per emportar
 c/ Maria Auxiliadora, 21
 08017 Barcelona
 Tel. 93 204 75 01

JOVENTUT

COM ENFOCAR BÉ LA VIDA

www.enfocar.cat

AL-ANON A SARRIÀ

Si el alcoholismo te envuelve
No le sigas el hilo
 Tel. 93 201 21 24

XARCUTERIA

XARCUTERIA HERNANDO
 Balmes 296 | 08006 BCN
 Tel. 93 200 39 48
ramon@hernandoxarcuter.cat
www.hernandoxarcuter.cat

ALIMENTACIÓ

Il·luis bragulat
 can Il·luis des de 1971
 xarcuteria - formatges
 embotits d'elaboració pròpia
 "50 anys junts"
 c/ Pàdua, 105
 08006 Barcelona
 Tel. 93 212 54 48
canilluis@xarcuteriabragulat.es

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
 606 083 371
 Sarrià-Sant Gervasi
carne@diarieljardi.cat
 639 663 278
 Digital

ASSEGURANCES

ASSEGURANCES MATMEU
 Dte. 15%
 C/ MANDRI 62 BCN
687 54 14 50
www.matmeu.es

PASTISSERIA

Mil Fulls
 Antonio Bernal Orta
www.milfulls.org
 segueix-nos! [@milfulls_calaf](#)
 Calaf, 33 baixos
 08021 Barcelona
 Tel. 936 762 807
 Tel mòbil 699 47 85 69
milfulls@hotmail.com

QUIROMASSATGE

Centre d'Osteopatia i Quiromassatge
 Susanna Costa

- Osteopatia
- Drenatge limfàtic
- Quiromassatge i Reflexologia
- Reiki Usui
- Access Bars

PREUS ESPECIALS PER ABONAMENTS
XECS REGAL
 Horari de dilluns a divendres de 10h a 20h
 És necessari reservar cita
www.quiromassatgesusannacosta.com
 629 775 549 / c/Artesa de Segre, 4

ART I ANTIGUITATS

AnnaRosich
 Art i antiguitats
Compren i venem
 ANTIGUITATS
 JOIERIA - BIJUTERIA ANTIGA
 RELLOTGES - PLOMES
 BINOCLES ANTICS
 PLATA
 CÀMERES - FOTOGRAFIA
 DECORACIÓ VINTAGE
 DISCS DE VINIL
 IMATGES RELIGIOSES
 CRISTALL - PORCELLANA
 JOGUINES
Tel. 609 388 557

MIRADES OBERTES MENTS DESPERTES

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

Ciutadania, compromís i servei

Portes Obertes
Inscriu-t'hi!

93 602 30 00

www.santignasi.fje.edu

